

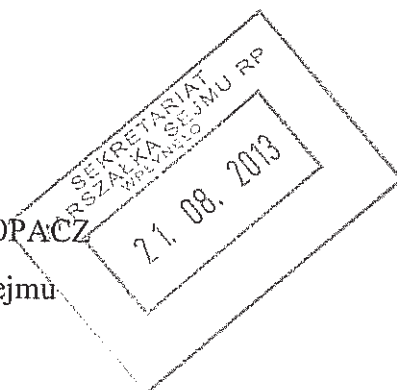
PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2013 r.

RM-10-59-13

Pani Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Uprzejmie informuję Panią Marszałek, że została rozpoczęta procedura notyfikacji projektu ustawy Komisji Europejskiej. O terminie notyfikacji Pani Marszałek zostanie poinformowana niezwłocznie po jej dokonaniu.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, which reads 'Donald Tusk'.

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) wyroby gazowe – wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00;”;

b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) finalny nabywca gazowy – podmiot, który:

- a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo, wyroby gazowe, lub
- b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby gazowe – niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym;”;

c) po pkt 23b dodaje się pkt 23c w brzmieniu:

„23c) pośredniczący podmiot gazowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju:

- a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzspółnotowej, nabycia wewnątrzspółnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych, lub
- b) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje wdrożenia art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.) w zakresie gazu ziemnego.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1342 i poz. 1456.

- c) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów objętych zerową stawką akcyzy, lub
- d) będący spółką prowadzącą giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub
- e) będący towarowym domem maklerskim i domem maklerskim w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywającymi wyroby gazowe na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub
- f) będący giełdową izbą rozrachunkową, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub
- g) będący spółką prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym
– który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2, art. 9c ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.”;

3) po art. 9b dodaje się art. 9c w brzmieniu:

„Art. 9c. 1. W przypadku wyrobów gazowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego;
- 2) sprzedaż tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu;
- 3) import tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego;
- 4) użycie tych wyrobów przez pośredniczący podmiot gazowy;
- 5) użycie tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego:
 - a) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,
 - b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości,
 - c) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, do innych celów niż zwolnione na podstawie tego przepisu, przy czym za takie użycie uważa się również naruszenie warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1–4.

2. Za sprzedaż finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8, których przedmiotem są te wyroby.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów gazowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o której mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi gazowemu czy finalnemu nabywcy gazowemu.

5. Sprzedawca wyrobów gazowych może zażądać od nabywcy przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy, a w razie odmowy przez nabywcę jego przedstawienia może odmówić sprzedaży po cenie nieuwzględniającej akcyzy.”;

4) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. W przypadku wyrobów gazowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego;
- 2) wydania tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju;
- 3) powstania długu celnego, w przypadku importu tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego;
- 4) użycia tych wyrobów przez podmioty, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest potwierdzona fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, wydanie tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub tego dokumentu.”;

5) w art. 13:

- a) w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyrobów gazowych;

11) będący finalnym nabywcą gazowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5.”,

- b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Podatnikiem, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego:

- 1) energii elektrycznej przez nabywcę końcowego,
- 2) wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego
– od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

6. W przypadku:

- 1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
- 2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, lub
- 3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku:

- 1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
- 2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, lub
- 3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest finalny nabywca gazowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych.”;

6) w art. 16 ust. 3a–4a otrzymują brzmienie:

„3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b. Właściwy naczelnik urzędu celnego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy. Potwierdzenie to powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a, oraz oznaczenie organu potwierdzającego.

3c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki w Biuletynie Informacji Publicznej aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych, pośredniczących podmiotów gazowych oraz pośredniczących podmiotów tytoniowych, obejmującą ich następujące dane: imię

i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

4. Jeżeli dane, zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni od dnia w którym nastąpiła zmiana.

4a. Pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy oraz pośredniczący podmiot tytoniowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia takiej działalności, w terminie 7 dni od dnia w którym zaprzestano prowadzenia działalności.”;

7) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Finalny nabywca gazowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.”;

8) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. 1. W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego,
- 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw tych wyrobów gazowych albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika te wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży tych wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu,

3) nastąpiło użycie tych wyrobów gazowych – w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5

– chyba że przepisy stanowią inaczej.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy.

3. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów gazowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych.”;

9) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyroby akcyzowe, w przypadku których podatnicy mogą stosować dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9, w art. 21a ust. 1, w art. 23 ust. 2, w art. 24 ust. 1 i w art. 24b ust. 1, okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy, lub warunki, które muszą spełniać podmioty stosujące te okresy lub terminy”;

10) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych:

- 1) do przewozu towarów i pasażerów kolejną;
- 2) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;
- 3) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb oraz w leśnictwie;
- 4) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej; procesy mineralogiczne oznaczają procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych” w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej;
- 5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

2. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00 i 2711 21 00, przeznaczone do celów opałowych przez:

- 1) gospodarstwa domowe;
- 2) organy administracji publicznej;

- 3) jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) podmioty systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
- 6) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;
- 7) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 8) organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:

- 1) napędu:
 - a) statków powietrznych,
 - b) w żegludze, włączając rejsy rybackie
– z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, o których mowa w art. 32 ust. 2;
- 2) użycia w procesie produkcji energii elektrycznej;
- 3) użycia w procesie produkcji wyrobów energetycznych.

4. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są:

- 1) wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 11 00 i 2711 21 00, przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń, użyte:
 - a) w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, lub
 - b) na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów;
- 2) wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń, użyte w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, podmiotom które użyją tych wyrobów do celów, określonych w tych przepisach, warunkiem zwolnienia jest określenie w umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, że wyroby te będą użyte w tych celach.

6. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, podmiotom które użyją tych wyrobów do celów, określonych w tym przepisie, warunkiem zwolnienia jest faktura wystawiona przez sprzedawcę z oświadczeniem nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do tego zwolnienia.

7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w skali roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

8. Zwalnia się od akcyzy, powstałe u finalnego nabywcy gazowego korzystającego ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1–4, straty wyrobów gazowych, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.

9. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i ust. 4:

- 1) wygasają od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.³⁾), w lipcu tego roku, będzie niższa o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 13, od średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego, zwanej dalej „średnią ceną bazową”;
- 2) obowiązują od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w lipcu tego roku, osiągnie poziom co najmniej równy średniej cenie bazowej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, relację średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, o których mowa w ust. 1, do średniej ceny bazowej w terminie do dnia 20 sierpnia roku, w którym został spełniony warunek dotyczący tej relacji.”;

11) w art. 32 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) używane do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1, wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00 w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13.”;

12) w art. 40 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.”;

13) w art. 47 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) wyrobów gazowych.”;

14) w art. 88 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe, które wynoszą:

1) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00:

- a) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu koksowniczego, powstającego w procesie produkcji koksu metodą wysokotemperaturowego odgazowania węgla koksowego,
- b) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ekspansyjnego i gazów resztkowych powstających na ciągach technologicznych nieorganicznych,
- c) 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu konwertorowego, będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w konwertorze tlenowym w czasie przedmuchiwania tlenem ciekłej surówki żelaza,
- d) 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu wielkopiecowego, będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w wielkim piecu podczas przetapiania spieku rudnego i rudy żelaza na surówkę, w procesie redukcyjnym,

- e) 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu nadmiarowego, będącego produktem ubocznym tzw. suchego chłodzenia koksu,
 - f) 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu gardzielowego, stanowiącego produkt odpadowy, powstający w procesie wytopienia w piecach szybowych wsadu w postaci brykietów koncentratu miedziowego, koksu oraz mieszanki żużła konwertorowego i żużła z wytopu ołowiu,
 - g) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–f lub gdy nie można ustalić rodzaju wyrobu gazowego;
- 2) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 11 00 – 45,2 GJ/1000 kilogramów;
 - 3) dla wyrobów energetycznych o kodach CN od 2711 12 do 2711 19 00 – 46,0 GJ/1000 kilogramów;
 - 4) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00:
 - a) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych – grupy E,
 - b) 27,0 GJ/1000 metrów sześciennych – grupy Lw,
 - c) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych – grupy Ls,
 - d) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–c;
 - 5) dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych;
 - 6) dla wyrobów gazowych niewymienionych w pkt 1, 2 i 4 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych.

8. W przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych do obliczenia podstawy opodatkowania tych wyrobów przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.”;

15) w art. 89:

- a) w ust. 1 w pkt 12 w lit. b w tiret drugie średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:
„c) pozostałych – 14,72 zł/1 gigadzul (GJ);”;
- b) w ust. 4 w pkt 1, w ust. 5 w zdaniu wstępnym oraz w pkt 1 i 2, w ust. 8a–11, w ust. 13 i 14, wyrazy „w ust. 1 pkt 9, 10 i 15” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a”;

16) po art. 91a dodaje się art. 91b w brzmieniu:

„Art. 91b. 1. Pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane:

- 1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN oraz ich wartość opałową;
- 2) datę sprzedaży wyrobów gazowych;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego;
- 4) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, na podstawie których te wyroby zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu odbiorcy gazowemu.

2. Pośredniczący podmiot gazowy używający wyrobów gazowych jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane:

- 1) ilość wyrobów gazowych, odpowiednio do dokonanych czynności:
 - a) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1, 2 lub 3, lub
 - b) użytych na cele nieobjęte zwolnieniem, lub
 - c) wyprodukowanych, lub
 - d) nabytych wewnątrzspółnotowo, lub
 - e) dostarczonych wewnątrzspółnotowo, lub
 - f) importowanych, lub
 - g) eksportowanych, lub
 - h) nabytych na terytorium kraju, lub
 - i) sprzedanych na terytorium kraju
 - w podziale na miesiące dokonania czynności, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN oraz ich wartość opałową;
- 2) datę oraz adres miejsca dokonania czynności;
- 3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d-i, dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ewidencja została sporządzona, a faktury lub inne dokumenty zostały wystawione.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 1 i 2, prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku tych urządzeń – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru wyrobów gazowych przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zastąpiona przez ewidencję prowadzoną na inne potrzeby podatkowe lub księgowe inne niż akcyza, jeżeli zawiera wszystkie dane wymienione w ust. 1 lub 2.”.

Art. 2. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. strony umowy, o której mowa w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują tę umowę do warunku określonego w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, nie stosuje się do umów, o których mowa w ust. 1, do dnia ich dostosowania, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2014 r.

Art. 3. Zwolnienia, o których mowa w art. 31b ust. 1 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązują od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia roku, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 204, z późn. zm.⁴⁾), w lipcu tego roku, będzie po raz pierwszy niższa o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 1, od średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego.

Art. 4. 1. Jeżeli wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju, nastąpiło po dniu 31 października 2013 r., a potwierdzająca tę sprzedaż faktura lub inny dokument, z którego wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, zostały wystawione przed dniem wejścia w życie niniejszej

⁴⁾ Patrz odnośnik nr 3.

ustawy, przyjmuje się, że obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu powstaje z dniem wydania tych wyrobów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o którym mowa w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, przypada przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie do dnia 25 grudnia 2013 r.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli faktura lub inny dokument, wskazane w tym przepisie, obejmują sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wyliczenia należnej akcyzy przyjmuje się ilość wyrobów gazowych podlegających opodatkowaniu akcyzą proporcjonalnie do okresów, jakie obejmuje ta faktura lub ten dokument.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b i pkt 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Niniejsza nowelizacja ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej ustawą, związana jest z wpływem, wynikającego z art. 15 ust. 1 lit. g dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, okresu przejściowego na opodatkowanie akcyzą gazu ziemnego przeznaczonego do celów opałowych. Z dniem 31 października 2013 r. przestanie obowiązywać zwolnienie od akcyzy gazu ziemnego przeznaczonego do celów opałowych, uregulowane w art. 163 ust. 2–4 ustawy i do tego dnia powinna nastąpić pełna implementacja przepisów unijnych w zakresie opodatkowania akcyzą gazu ziemnego przeznaczonego do celów opałowych wynikających z dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Art. 1 pkt 1 lit. a – wprowadzono do słowniczka definicję wyrobów gazowych, którymi są wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b (np. 2901), z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00, które muszą być, zgodnie z dyrektywą energetyczną, produkowane w składzie podatkowym. Wyroby te stanowią wyroby energetyczne podlegające opodatkowaniu na ogólnych zasadach.

Krótką charakterystyka ww. wyrobów:

- a) wyroby o kodzie CN 2711 11 00 – gaz ziemny w stanie skroplonym,
- b) wyroby o kodzie CN 2711 21 00 – gaz ziemny w stanie gazowym,
- c) wyroby o kodzie CN 2711 29 00 – pozostałe węglowodory w stanie gazowym
– w wyrobach tych (gaz ziemny) mieszczą się takie gazy, jak np. metan, propan, etan i etylen o czystości poniżej 95% (etan i etylen o czystości od 95% jest klasyfikowany do pozycji 2901), propen o czystości poniżej 90% (propen o czystości od 95% jest klasyfikowany do pozycji 2901),
- d) w przepisie art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, mieszczą się wyroby o kodzie CN 2705 00 00 oraz o kodzie CN 2901.

Wyroby o kodzie CN 2705 00 00 zostały wprost, przez wskazanie tego kodu, wymienione w definicji wyrobów gazowych i obejmują one takie gazy, jak np. gaz koksowniczy, ekspansyjny, resztkowy, wielkopieczowy itp.

W art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b pozostają zatem wyroby o kodzie CN 2901. Są to węglowodory alifatyczne charakteryzujące się tym, że są związkami zawierającymi jedynie węgiel i wodór. Węglowodory alifatyczne dzielą się na nasycone i nienasycone. Węglowodory alifatyczne nasycone (CN 2901 10 00) występują powszechnie w przyrodzie i są głównymi składnikami ropy naftowej. Obejmują one czyste związki takie jak etan – zawierający dwa atomy węgla, butan – zawierający cztery atomy węgla, pentan zawierający pięć atomów węgla i związki o większej, nawet do kilkudziesięciu, ilości atomów węgla. Nie zalicza się do nich metanu – z jednym atomem węgla oraz propanu – z trzema atomami węgla, gdyż są zaliczane do gazu ziemnego CN 2711, nawet jeżeli są substancjami czystymi. Węglowodory alifatyczne nasycone mają większą niż gaz ziemny wartość opałową. Etan i butan są gazami, związki o ilości węgla od pięciu do piętnastu są cieczeniami, a pozostałe są na ogół ciałami stałymi. Ich produkcja jest kosztowna i zgodnie z przepisami dyrektywy ma się ona odbywać w składzie podatkowym. Dlatego należy je wyłączyć z definicji wyrobów gazowych i jako wyroby energetyczne powinny być opodatkowane na ogólnych zasadach.

Węglowodory alifatyczne nienasycone, są to związki, które zawierają o dwa, cztery, sześć itd. atomów wodoru mniej niż węglowodory alifatyczne o tej samej ilości atomów węgla. Związki o ilości węgla do czterech atomów są gazami, związki o ilości węgla od pięciu do piętnastu są cieczeniami, a pozostałe są na ogół ciałami stałymi. Węglowodory alifatyczne nienasycone występują w produktach otrzymywanych w wyniku rozkładu termicznego wielu substancji organicznych, jak gaz węglowy, produkty krakowania olejów ropy naftowej. Do tych wyrobów należy też acetylen. Dyrektywa energetyczna nie wymaga, aby produkcja węglowodorów alifatycznych nienasyconych odbywała się w składzie podatkowym, dlatego proponuje się objęcie ich definicją wyrobów gazowych i regulacją proponowanej nowelizacji.

Art. 1 pkt 1 lit. b – wprowadzono do słowniczka, na potrzeby opodatkowania gazu ziemnego, pojęcie finalnego nabywcy gazowego, którym jest podmiot nabywający na terytorium kraju, importujący lub nabywający wewnątrzspółnotowo wyroby gazowe lub posiadający uzyskane w inny sposób niż w drodze nabycia wyroby gazowe i niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym.

Art. 1 pkt 1 lit. c – wprowadzono do słowniczka definicję pośredniczącego podmiotu gazowego, którym jest podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju,

dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia wewnątrzwspólnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych lub używający wyroby gazowe do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy lub do celów objętych zerową stawką akcyzy.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie prawa energetycznego podmioty, które mają siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą uzyskać w Polsce koncesję na obrót gazem ziemnym. Tego rodzaju podmioty nabywają wyroby gazowe w celu ich dalszej odsprzedaży na rynku polskim. W oparciu o zaproponowaną regulację podmioty zagraniczne będą mogły uzyskać status pośredniczącego podmiotu gazowego i tym samym nabywać wyroby gazowe bez konieczności płacenia akcyzy.

Ponadto włączono do definicji pośredniczącego podmiotu gazowego spółkę prowadzącą giełdę towarową, towarowy dom maklerski i dom maklerski, giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz spółkę prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową.

Aby zostać pośredniczącym podmiotem gazowym, dany podmiot będzie musiał pisemnie powiadomić właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności oraz uzyskać pisemne potwierdzenie przyjęcia tego powiadomienia.

Art. 1 pkt 2 – zmiana przepisu polega na dodaniu odwołania do art. 9c i jest konsekwencją wprowadzenia regulacji zawartej w przedmiotowym przepisie. Patrz uzasadnienie do art. 1 pkt 3.

Art. 1 pkt 3 – określono przedmiot opodatkowania akcyzą w przypadku wyrobów gazowych. Specyfika obrotu gospodarczego ww. wyrobami wymaga odrębnej, szczególnej regulacji przedmiotu opodatkowania. Jest nim mianowicie nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego, sprzedaż wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, użycie tych wyrobów przez pośredniczący podmiot gazowy, czy też import tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego.

Przedmiotem opodatkowania akcyzą objęto również użycie wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego:

- uzyskanych w inny sposób niż w drodze nabycia,
- jeżeli nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić sprzedawcy tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu,
- nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, do innych celów niż zwolnione, co ma również miejsce w przypadku naruszenia warunków zwolnienia, o których mowa w art. 31b ust. 5, a także dokonanie sprzedaży, eksportu lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego, zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1–4.

Art. 9c ust. 2 wymienia czynności traktowane na równi ze sprzedażą związane z przeniesieniem własności wyrobów gazowych.

W art. 9c ust. 3 uregulowano zasadę jednokrotnego opodatkowania wyrobów gazowych. Jeżeli zatem kwota akcyzy zostanie z tytułu dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, nie powstanie obowiązek podatkowy z tytułu dokonania dalszej czynności podlegającej opodatkowaniu.

Jednocześnie w art. 9b ust. 4 i 5 nałożono na sprzedawcę wyrobów gazowych obowiązek ustalenia, komu sprzedaje wyroby gazowe – czy pośredniczącemu podmiotowi gazowemu, czy finalnemu nabywcy gazowemu. W tym celu sprzedawcy wyrobów gazowych przyznano uprawnienie do żądania od nabywcy przedstawienia dokumentu potwierdzającego uzyskanie przed niego statusu pośredniczącego podmiotu gazowego, a w razie odmowy jego przedstawienia, uprawnienie do odmowy sprzedaży wyrobów gazowych po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 1 pkt 4 – przepis ten określa moment powstania obowiązku podatkowego w przypadku wyrobów gazowych. Zatem obowiązek podatkowy w przypadku ww. wyrobów powstawał będzie z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów przez nabywcę finalnego;
- 2) wydania wyrobów gazowych nabywcy finalnemu na terytorium kraju, jednakże musi być związany z wystawieniem blankietu lub faktury, dokumentujących ilość wyrobów podlegających wydaniu;
- 3) powstania długu celnego, w przypadku importu tych wyrobów przez nabywcę finalnego;

- 4) użycia wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy lub
- 5) użycia przez finalnego nabywcę gazowego wyrobów gazowych – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5.

Art. 1 pkt 5 lit. a i b – zmiana polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów będących podatnikami akcyzy o:

- podmiot, będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyroby gazowe,
- podmiot, będący finalnym nabywcą gazowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5.

Ponadto ustanowiono podatnikiem akcyzy podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny, w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego, od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju. Podmiot zagraniczny, sprzedając ww. wyroby bezpośrednio finalnemu nabywcy gazowemu, będzie zobowiązany do wyznaczenia reprezentującego go przed organami podatkowymi podmiotu mającego siedzibę na terytorium kraju, a ten z kolei będzie zobowiązany do powiadomienia o tym fakcie właściwego naczelnika urzędu celnego. Dla uniknięcia sytuacji, w której, jeżeli nie zostanie wyznaczony podmiot reprezentujący, nie będzie podatnika akcyzy w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego ww. wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego, określono, iż podatnikiem będzie wówczas finalny nabywca gazowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów gazowych.

Finalny nabywca gazowy będzie również podatnikiem, w przypadku gdy właściwy naczelnik urzędu celnego odmówi przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego oraz w sytuacji, gdy nie wywiąże się z obowiązku przesłania w terminie kopii faktury otrzymanej od podmiotu zagranicznego, podmiotowi reprezentującemu, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Art. 1 pkt 6 – nowelizacja przepisu związana jest z faktem nałożenia na pośredniczący podmiot gazowy, tak jak na pośredniczący podmiot węglowy i pośredniczący podmiot tytoniowy, obowiązku pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy. Przepis precyzuje też, co powinno zawierać powiadomienie. Przepis jednoznacznie wskazuje, że zarówno pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, jak i pośredniczący podmiot gazowy, prowadząc działalność gospodarczą

w tym charakterze, nie muszą składać zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

Właściwy naczelnik urzędu celnego, jak stanowi art. 16 ust. 3b, bez zbędnej zwłoki potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub pośredniczący podmiot gazowy.

Nowelizacja art. 16 ust. 3c ma na celu ujęcie pośredniczących podmiotów gazowych w aktualnej liście pośredniczących podmiotów gazowych, do której publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej zobowiązany jest, bez zbędnej zwłoki, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ. Tak jak w przypadku listy pośredniczących podmiotów węglowych i pośredniczących podmiotów tytoniowych lista ta zawierać będzie dane identyfikacyjne pośredniczącego podmiotu gazowego, adres zamieszkania lub siedziby, NIP lub REGON oraz rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej.

Jednocześnie objęto pośredniczący podmiot gazowy obowiązkiem aktualizacji danych zawartych w pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy oraz obowiązkiem poinformowania właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia takiej działalności.

Art. 1 pkt 7 – zmiana przepisu art. 17 ust. 3a związana jest z wprowadzeniem nowego podmiotu – finalnego nabywcy gazowego, który bierze udział w obrocie wyrobami gazowymi. W związku z powyższym, mając na uwadze, że podmiot ten może nabywać wewnątrzspółnotowo od podmiotu zagranicznego wyroby gazowe należało obowiązkiem przesyłania kopii faktur, o którym mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu objąć także finalnego nabywcę gazowego.

Art. 1 pkt 8 – dodany przepis art. 24b reguluje kwestie związane z obowiązkiem składania przez podatnika dokonującego obrotu wyrobami gazowymi deklaracji podatkowych oraz rozliczeniem należnej akcyzy z tytułu obrotu ww. wyrobami.

Przepis ustanawia obowiązek składania deklaracji podatkowej oraz obliczania i wpłacania akcyzy na rachunek właściwej izby celnej za miesięczne okresy rozliczeniowe do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury lub określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych, a jeżeli termin płatności nie został określony w fakturze – do 25. dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym wystawiono

fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego albo jeżeli termin płatności nie został określony w umowie – do 25. dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani fakturze lub w tym dokumencie – do 25. dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu.

Ponadto w ust. 2 wyłączono obowiązek składania deklaracji podatkowych i zapłaty akcyzy, o których mowa w ust. 1, w zakresie wyrobów gazowych ze względu na objęcie ww. wyrobów zwolnieniem od akcyzy.

Jednocześnie w ust. 3 wprowadzono regulację umożliwiającą obniżenie należnej akcyzy od wyrobów gazowych o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych. Przepis ten będzie mieć w szczególności zastosowanie do sytuacji mieszania różnego rodzaju gazów, od których akcyza została już zapłacona.

Art. 1 pkt 9 – zmiana ta ma charakter porządkujący i polega na dodaniu do obowiązującej regulacji art. 24b i jest konsekwencją wprowadzenia projektowanych regulacji.

Art. 1 pkt 10 – przepis dodaje art. 31b, całościowo regulujący zakres zwolnień od akcyzy wyrobów gazowych oraz system warunków, od których uzależnione są te zwolnienia.

Zwolnienia wprowadzone w dodanym art. 31b są związane z przeznaczeniem wyrobów gazowych. Zwolnieniu zatem podlegają wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych: do przewozu towarów i pasażerów koleją, do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej, w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb oraz w leśnictwie, w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej. Zwolnieniu podlegać będzie także użycie ww. wyrobów w celach opałowych przez zakłady energochłonne, w których wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej. Za system taki uważa się m.in. system ETS, o którym mowa w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE.

Zwolnieniu podlegają również wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00 i 2711 21 00 przeznaczone do celów opałowymi przez określonych odbiorców: gospodarstwa domowe, organy administracji publicznej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, szkoły, przedszkola i inne podmioty systemu oświaty, żłobki i kluby dziecięce, szpitale, przychodnie i inne podmioty lecznicze, jednostki organizacyjne pomocy społecznej, organizacje pożytku publicznego.

Zwolnienia uregulowane w projekcie zawierają unijne zwolnienia obligatoryjne oraz wszystkie fakultatywne.

Zwolnieniem objęto również wyroby gazowe przeznaczone do napędu statków powietrznych i w żegludze, z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym oraz przeznaczone do użycia w procesie produkcji energii elektrycznej i w procesie produkcji wyrobów energetycznych.

Zwolnieniem objęto także wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 11 00 i 2711 21 00 przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń, jak np. napędzana silnikiem spalinowym pompa czy sprężarka, wykorzystywanych w procesach, o których mowa w art. 31b ust. 1 pkt 1–5, jak również użyte na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów.

Zwolnieniem objęto również wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 29 00, tj. biogaz, używany do napędu stacjonarnych urządzeń w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.

Wprowadzenie tych zwolnień stanowi realizację postulatów środowisk gospodarczych i jest zgodne z przepisami dyrektywy energetycznej, która w art. 15 ust. 1 lit. i przewiduje możliwość zwolnienia gazu ziemnego wykorzystywanego do celów napędowych.

Jednocześnie w ust. 5 wprowadzono warunek zwolnienia dla sprzedaży wyrobów gazowych, o których mowa w art. 31b ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4. Jest nim obowiązek określenia w umowie, zawartej między sprzedawcą a nabywcą zwolnienia, w ramach którego nastąpi zużycie tych wyrobów. Jednakże w umowie nie będzie trzeba wskazywać precyzyjnej podstawy prawnej zwolnienia, lecz wystarczy ogólne stwierdzenie, iż umowa odnosi się do transakcji, której przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów zwolnionych. Natomiast w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych, o których mowa w art. 31b ust. 3 pkt 1 warunkiem zwolnienia jest faktura

wystawiona przez sprzedawcę z oświadczeniem nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 3 pkt 1.

W ust. 7 zdefiniowano pojęcie zakładu energochłonnego, przyjmując, iż jest to podmiot u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w skali roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział.

W ust. 8 zwolnieniem objęto straty wyrobów gazowych powstałe u finalnego nabywcy gazowego korzystającego ze zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, jeżeli organ podatkowy nie ustali, że wyroby te zostały użyte do celów innych niż wskazane w ust. 1–4. Zwolnienie to wprowadzono na wzór zwolnienia przewidzianego dla wyrobów węglowych.

Opisane powyżej zwolnienia stanowią implementację przepisów dyrektywy 2003/96/WE. Projekt zakłada wprowadzenie wszystkich przewidzianych w dyrektywie dla gazu ziemnego zwolnień. Część z wprowadzonych zwolnień stanowi zwolnienia obligatoryjne, do wprowadzenia których państwa członkowskie są zobligowane. Są to zwolnienia wyrobów gazowych zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej, do celów żeglugi oraz lotniczych.

Druga grupa zwolnień są to wyroby gazowe zużywane w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej. Na podstawie art. 2 ust. 4 dyrektywy 2003/96/WE nie stosuje się bowiem jej przepisów do wymienionych powyżej zastosowań. Stąd państwa członkowskie mają dowolność w ich opodatkowaniu, przy czym większość państw stosuje zwolnienia w tym zakresie.

Trzecia grupa zwolnień to zwolnienia fakultatywne przewidziane w dyrektywie 2003/96/WE. Są to pozostałe zwolnienia przewidziane w projekcie ustawy.

W ust. 9 wprowadzono mechanizm, który wpływa na obowiązywanie zwolnień określonych w ust. 1 i 4. Jeśli zostanie spełniona relacja, o której mowa w pkt 1 tego ustępu, ww. zwolnienia wygasną (przestałyby obowiązywać) od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w lipcu tego roku, byłaby niższa od średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego (zwanej „średnią ceną bazową”) o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 13, tj. 1,28 zł/1 gigadżul. Jeśli natomiast po zaprzestaniu obowiązywania niektórych zwolnień zostanie spełniona relacja, o której

mowa w pkt 2 ust. 9, powyższe zwolnienia zostaną przywrócone (będą ponownie obowiązywać) od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego w lipcu tego roku osiągnie poziom co najmniej równy średniej cenie bazowej.

Zaprzestanie obowiązywania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego w przypadku spadku ceny gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii przyjęto z uwagi na możliwość zrekompensowania podatnikom wprowadzenia akcyzy na gaz ziemny jego niższą ceną rynkową. Dwukrotność stawki została przyjęta w celu proporcjonalnego rozłożenia skutków obniżki cen gazu ziemnego pomiędzy podmiot dokonujący zakupu gazu ziemnego oraz budżet państwa. Koszty zakupu gazu ziemnego przez podmioty po obniżonej cenie z uwzględnionym podatkiem akcyzowym nie powinny znacząco wpłynąć na ich konkurencyjność, zaś wpływy z tytułu podatku akcyzowego od gazu ziemnego zwiększą dochody podatkowe budżetu państwa.

Powyższy mechanizm stanowi spójny i elastyczny sposób dostosowywania funkcjonowania niektórych zwolnień od akcyzy dla wyrobów gazowych do poziomu cen na krajowej giełdzie energii.

W ust. 10 wprowadzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do ogłaszania, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, relacji średnich ważonych cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii, o których mowa w ust. 1, w terminie do 20 sierpnia roku, w którym został spełniony warunek, dotyczący relacji średnich ważonych cen transakcyjnych gazu ziemnego

Art. 1 pkt 11 – dodany pkt 3a rozszerza katalog zwolnień, obejmując zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie węglowodory alifatyczne nasycone o kodzie CN 2901 10 00. Zwolnienie ww. wyrobów od akcyzy uregulowano na ogólnych zasadach, czyli z zachowaniem warunków jak przewidziane np. dla gazu płynnego LPG przeznaczonego do celów opałowych. Oznacza to przede wszystkim, iż ich przemieszczanie odbywać się będzie z załączonym dokumentem dostawy, ze złożonym zabezpieczeniem i tylko pomiędzy składem podatkowym – podmiotem pośredniczącym – podmiotem zużywającym.

Art. 1 pkt 12 – zmiana przepisu polega na dodaniu do katalogu wyrobów, co do których nie ma zastosowania procedura zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów gazowych.

Art. 1 pkt 13 – dodany przepis art. 47 ust. 1 pkt 9 wyłącza produkcję wyrobów gazowych z obowiązku dokonywania jej w składzie podatkowym.

Art. 1 pkt 14 – dodano ust. 7, w którym określono stałą wartość opałową dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, jak również dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2711 12 do 2711 19 00 i 2901 10 00. Wyroby energetyczne o kodzie CN od 2711 12 do 2711 19 00 są to gazy skroplone, takie jak np. propan i butan, przeznaczone do celów opałowych. Do wyrobów tych stosuje się stawkę akcyzy taką samą jak dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2711 11 00, CN 2711 21 00 i CN 2711 29 00, która jest określona w art. 89 ust. 1 pkt 13. Stawka ta odnosi się do wartości opałowej dlatego też i dla tych wyrobów określono stałą wartość opałową.

Ponadto uregulowano zasadę, że jeżeli w obrocie wystąpi gaz, klasyfikowany do kodu CN 2705 00 00, którego nie będzie można zaklasyfikować do konkretnego rodzaju gazu z grupy o tym kodzie, przyjmuje się, iż jest to gaz o najwyższej wartości opałowej z grupy o tym kodzie. Natomiast w przypadku wystąpienia w obrocie wyrobu gazowego, dla którego nie określono w projekcie wartości opałowej, przyjęto iż będzie miała zastosowanie wartość opałowa określona dla najczęściej występującego w obrocie rodzaju gazu ziemnego.

Natomiast w dodanym ust. 8, wprowadzono zasadę, że do obliczenia podstawy opodatkowania wyrobów gazowych przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.

Art. 1 pkt 15 – dodano stawkę akcyzy dla pozostałych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych w wysokości 14,72 zł/1 gigadzul (GJ), co odpowiada stawce 695,00 zł/1000 kilogramów, przewidzianej np. dla gazu ziemnego przeznaczonego do napędu silników spalinowych. Stawka ta objęłaby np. wyroby gazowe o pozycji CN 2705 (np. gaz koksowniczy, ekspansyjny, resztkowy, wielkopieczowy itp.) przeznaczonych do napędu silników spalinowych. Obecna regulacja prowadziłaby do zastosowania stawki w wysokości 1822,00 zł/1000 litrów albo 2047,00 zł/1000 kilogramów, w przypadku użycia ww. wyrobów gazowych do napędu silników spalinowych.

Ponadto dodano wyłączenie stosowania do wyrobów gazowych np. o pozycji CN 2705 lub 2901 przeznaczonych do celów opałowych nieobjętych zwolnieniem, systemu oświadczeń przewidzianego dla paliw opałowych, takich jak np. olej opałowy przeznaczony do celów opałowych. Obecna regulacja prowadziłaby do sytuacji,

w której systemu oświadczeń nie stosowałoby się do gazu ziemnego o pozycji 2711, natomiast miałyby zastosowanie np. do gazu wielkopieczowego przeznaczonego do celów opałowych przez podmiot nieobjęty zwolnieniem od akcyzy (podmiot prowadzący drobną działalność gospodarczą).

Art. 1 pkt 16

W związku z wprowadzonym systemem opodatkowania wyrobów gazowych na ostatnim etapie ich obrotu, prowadzenie ewidencji jest związane nie tylko z obrotem wyrobami gazowymi zwolnionymi od akcyzy. Ewidencję musi też prowadzić podatnik dokonujący czynności podlegających opodatkowaniu nieobjętych zwolnieniem. Dlatego też problematykę ewidencji wyrobów gazowych całościowo uregulowano w rozdziale dotyczącym wyrobów energetycznych, a nie zwolnień.

Prowadzenie ewidencji jest jednym z warunków zwolnienia wyrobów gazowych, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju przez pośredniczący podmiot gazowy finalnemu nabywcy gazowemu bądź ich używania przez pośredniczący podmiot gazowy.

Wprowadzone regulacje określają zakres danych, które powinna zawierać ewidencja. Dotyczą one m.in. wskazania ilości w kg albo m³ każdorazowo sprzedawanych wyrobów ze wskazaniem kodu CN oraz ich wartości opałowej, daty sprzedaży tych wyrobów, imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego, daty wystawienia i numerów identyfikujących faktur lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, na podstawie których wyroby zostały sprzedane finalnemu odbiorcy gazowemu.

W przypadku ewidencji prowadzonej przez pośredniczący podmiot gazowy używający wyroby gazowe powinna ona zawierać dane dotyczące używanych wyrobów, a w przypadku wyrobów nabytych wewnątrzspółnotowo, dostarczonych wewnątrzspółnotowo, importowanych, eksportowanych, nabytych na terytorium kraju lub sprzedanych na terytorium kraju przez finalnego nabywcę gazowego, również dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności. Ewidencja powinna również zawierać odpowiednio oznaczoną datę oraz adres miejsca dokonania czynności.

Ponadto przepisy określają, że ewidencja, faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ewidencja została sporządzona, a faktury lub inne dokumenty zostały wystawione.

Przepisy umożliwiają także podmiotowi wybór formy, w jakiej będzie prowadzić ewidencję – elektronicznej bądź papierowej, przy czym podmiot nie ma obowiązku powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o wyborze formy jej prowadzenia.

Określono, iż ewidencję prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz dodano możliwości określania ilości gazu na innej podstawie niż w oparciu o urządzenia pomiarowe, kiedy takich urządzeń nie ma.

Proponowane regulacje dopuszczają również możliwość wykorzystania ewidencji prowadzonej na inne potrzeby niż podatek akcyzowy, w przypadku gdy obejmuje ona dane wymagane przepisami ustawy o podatku akcyzowym.

Zatem poprzez przedmiotową regulację obowiązek prowadzenia ewidencji nałożono tylko na podmioty dokonujące czynności opodatkowanych i zwolnionych, a nie na wszystkie podmioty obracające gazem nawet niedokonujące czynności podlegających opodatkowaniu. Jednocześnie zrezygnowano z warunku zwolnienia w postaci konieczności prowadzenia ewidencji. Nieprowadzenie ewidencji, prowadzenie jej wadliwe lub nierzetelne nie będzie skutkowało utratą zwolnienia, lecz będzie podlegało jedynie odpowiedzialności karnej skarbowej.

Dodatkowo należy zauważyć, iż przedmiotowa regulacja, zamieszczona w art. 91b, jest konsekwencją dostosowania oznaczeń redakcyjnych do obecnie procedowanej w Sejmie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym (druk sejmowy nr 1106), która wprowadza do ustawy art. 91a.

Art. 2 – wprowadza regulację przejściową umożliwiającą właściwe dostosowanie umów między pośredniczącymi podmiotami gazowymi a podmiotami, które zużyją zakupiony gaz, tak aby stanowiły one zgodny z wymogami przepisów warunek zwolnienia.

Art. 3 – wprowadza przepis przejściowy, który wskazuje, iż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązują zwolnienia, o których mowa w art. 31b ust. 1 i 4 ustawy. Powyższe zwolnienia przestaną obowiązywać od 1 stycznia roku następującego po roku, w którym zostanie spełniona relacja, o której mowa w art. 31b ust. 9 pkt 1.

Art. 4

W ust. 1 tego artykułu zamieszczono regulację przejściową dla stanów faktycznych, w których wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży, nastąpiło po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, a dokumenty

potwierdzające tę sprzedaż zostały wystawione przed dniem wejścia w życie niniejszego projektu.

W takich przypadkach przyjęto, iż obowiązek podatkowy powstaje z dniem wydania tych wyrobów nabywcy finalnemu.

W związku z określeniem wejścia w życie ustawy na dzień 1 listopada 2013 r. doprecyzowano przepis przejściowy zamieszczony w ust. 2 art. 4 stanowiący, iż termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o którym mowa w art. 24b ust. 1 pkt 2, przypada przed dniem wejścia w życie ustawy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do dnia 25 grudnia 2013 r.

Doprecyzowano w ust. 3 również przypadek, zgodnie z którym, jeżeli faktura lub inny dokument, wskazane w tym przepisie, obejmują sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wyliczenia należnej akcyzy przyjmuje się ilość wyrobów gazowych podlegających opodatkowaniu akcyzą proporcjonalnie do okresów, jakie obejmuje ta faktura lub ten dokument.

Art. 5 – Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2013 r. z wyłączeniem art. 1 pkt 1 lit. b i art. 1 pkt 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Przepisy, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia są przepisami, które pozwolą pośredniczącemu podmiotowi gazowemu podjąć wszystkie formalności umożliwiające mu rozpoczęcie działalności z dniem 1 listopada 2013 r. Projektowane zmiany nie zawierają norm technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z czym nie podlegają notyfikacji. Zakres przedmiotowej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE państwa członkowskie są zobowiązane powiadomić Komisję Europejską o zastosowanych środkach przyjmowanych między innymi na podstawie art. 15 i 17 Dyrektywy 2003/96/WE. Ponadto zgodnie z art. 26

ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE państwa członkowskie mają obowiązek poinformowania Komisji Europejskiej, w trybie art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej o wszelkich preferencjach podatkowych wprowadzonych do krajowego porządku prawnego, jeśli stanowią one formę pomocy państwa. Z uwagi na fakt, że projektowane przepisy przewidują przyznanie preferencji podatkowych, które mogą stanowić pomoc państwa, skierowane zostanie wystąpienie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o wydanie opinii, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

W przypadku wydania pozytywnej opinii projekt ustawy po przyjęciu przez Radę Ministrów zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej w celu oceny zgodności pomocy publicznej państwa ze wspólnym rynkiem.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 11a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy wnieśli:

- 1) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- 2) PKN Orlen S.A.,
- 3) Bioagra S.A.,
- 4) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 5) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 6) Zakłady Azotowe w Tarnowie–Mościcach S.A.,
- 7) Izba Gospodarcza Gazownictwa,
- 8) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A.,
- 9) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
- 10) Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.,
- 11) KGHM Polska Miedź S.A.,
- 12) Polskie LNG S.A.,
- 13) Katowicki Holding Węglowy S.A.,
- 14) Tauron Polska Energia S.A.,
- 15) Zakłady Chemiczne „Police” S.A.,

- 16) Związek Pracodawców Polskie Szkło,
- 17) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
- 18) Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A.,
- 19) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.,
- 20) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii,
- 21) Przemysłowy Instytut Motoryzacji – PIMOT,
- 22) Grupa Lotos S.A.,
- 23) Elektropoli-Galwanotechnika Sp. z o.o.,
- 24) SGL CARBON Polska S.A.,
- 25) Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o.,
- 26) Stowarzyszenie Użytkowników Pojazdów Zasilanych Gazem Ziarnym NGV Polska,
- 27) Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie,
- 28) Koksownia Przyjaźń S.A.,
- 29) Wodociągi Dębickie Sp. z o.o.,
- 30) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.,
- 31) Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Żory Sp. z o.o.,
- 32) G.EN. Gaz Energia S.A.,
- 33) Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Sosnowcu,
- 34) Salans FMC SNR Denton Oleszczuk Sp. komandytowa,
- 35) Izba Gospodarcza Metali Niezależnych i Recyklingu,
- 36) Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej,
- 37) Stowarzyszenie Wodociągów Województwa Śląskiego,
- 38) Centrum Innowacji i Wdrożeń Bio-Inwest Sp. z o.o.,
- 39) Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach,
- 40) Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej,
- 41) EWE energia Sp. z o.o.,
- 42) Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Piasecznie Sp. z o.o.,
- 43) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Ustawa oddziałuje na podmioty gospodarcze uczestniczące na terytorium kraju w obrocie gazem ziemnym pochodzenia krajowego, importowanym lub nabywanym wewnątrzspółnotowo, a także na konsumentów tego gazu zużywających go w działalności gospodarczej, zwłaszcza w energetyce, przemyśle chemicznym i hutniczym, jak i na konsumentów indywidualnych, w tym gospodarstwa domowe.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu został przesłany do Komisji Krajowej „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związku Pracodawców, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” i Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych, a informacja o zamieszczeniu projektu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) oraz Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl) została przesłana do organizacji, stowarzyszeń producentów i handlowców oraz innych organizacji i podmiotów zrzeszających przedsiębiorców dokonujących obrotu wyrobami gazowymi.

W toku przeprowadzonych konsultacji uwagi do projektu zgłosili: Elektropoli-Galwanotechnika Sp. z o.o., Bioagra S.A., Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o., SGL Carbon Polska S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego, KGHM Polska Miedź S.A., Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, Związek Pracodawców Polskie Szkło, Zakłady Chemiczne „Police” S.A., Turon Polska Energia S.A., Katowicki Holding Węglowy S.A., Izba Gospodarcza Gazownictwa, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A., Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A., Zakłady Azotowe w Tarnowie-Mościcach S.A., Zakłady Azotowe Puławy S.A., Polski Koncern Naftowy ORLEN, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA., Przemysłowy Instytut Motoryzacji – PIMOT, Grupa LOTOS S.A.,

Polskie LNG S.A., Stowarzyszenie Użytkowników Pojazdów Zasilanych Gazem Ziemiem NGV Polska, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”, Koksownia Przyjaźń S.A., Pracodawcy RP, Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Żory Sp. z o.o., Wodociągi Dębickie Sp. z o.o., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, G.EN. Gaz Energia S.A., Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Piasecznie, Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A., Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Sosnowcu, Salans FMC SNR Denton Oleszczuk Sp. komandytowa, Izba Gospodarcza Metali Niezależnych i Recyklingu, Stowarzyszenie Wodociągów Województwa Śląskiego, Centrum Innowacji i Wdrożeń Bio-Inwest Sp. z o.o., Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach, Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej, EWE energia Sp. z o.o.,

W ramach konsultacji odbyła się w Ministerstwie Finansów konferencja uzgodnieniowa z przedstawicielami ww. podmiotów – poświęcona uwagom zgłoszonym do projektu ustawy.

W wyniku konsultacji społecznych częściowo uwzględniono uwagi podmiotów w efekcie czego:

1. Odstąpiono, przy definiowaniu pośredniczącego podmiotu gazowego oraz finalnego nabywcy gazowego, od odwoływania się do koncesji na obrót gazem w rozumieniu prawa energetycznego i wprowadzono rozwiązanie polegające na tym, że również podmioty posiadające koncesje związane z obrotem gazem będą musiały powiadomić naczelnika urzędu celnego o prowadzeniu działalności w charakterze pośredniczącego podmiotu gazowego. W proponowanym rozwiązaniu w obrocie wystąpią tylko pośredniczące podmioty gazowe oraz finalni nabywcy gazowi.
2. Umożliwiono podmiotom zużywającym gaz zarówno do celów zwolnionych, jak i niezvolnionych, czy też objętych zerową stawką akcyzy, uzyskanie statusu pośredniczącego podmiotu gazowego. Podmiot ten zużywając gaz będzie podatnikiem, który najlepiej wie ile gazu zużył na cele zwolnione, a ile na niezvolnione.
3. Objęto izby rozliczeniowe i rozrachunkowe jak również spółki prowadzące giełdę towarową, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie, giełdową izbę

rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych definicją pośredniczącego podmiotu gazowego.

4. Wydłużono okres na dostosowanie umów między pośredniczącymi podmiotami gazowymi a podmiotami, które zużyją zakupiony gaz, tak aby stanowiły one zgodnie z wymogami przepisów warunek zwolnienia do 30 czerwca 2014 r.

5. Doprecyzowano przepisy w taki sposób, aby było jasne, że użycie gazu do innych celów zwolnionych niż wskazane w umowie, stanowiącej warunek zwolnienia, nadal jest zwolnione. Doprecyzowanie przepisów nastąpiło w ten sposób, iż w umowie nie będzie trzeba wskazywać precyzyjnej podstawy prawnej zwolnienia, lecz wystarczy ogólne stwierdzenie, iż umowa odnosi się do transakcji, której przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów zwolnionych.

6. Nałożono obowiązek prowadzenia ewidencji tylko na podmioty dokonujące czynności opodatkowanych i zwolnionych, a nie na wszystkie podmioty obracające gazem nawet niedokonujące czynności podlegających opodatkowaniu. Jednocześnie w związku z proponowanymi rozwiązaniami dla opodatkowania wyrobów węglowych, zaproponowano przyjęcie takiego samego rozwiązania w przypadku opodatkowania wyrobów gazowych i odejście od warunku zwolnienia w postaci konieczności prowadzenia ewidencji. Nieprowadzenie ewidencji, prowadzenie jej wadliwe lub nierzetelne nie będzie skutkowało utratą zwolnienia, lecz będzie podlegało jedynie odpowiedzialności karnej skarbowej.

7. Umożliwiono korzystanie z prowadzonej już ewidencji księgowej na inne cele, jeżeli będzie ona zawierała wymagane przez ustawę dane i pod warunkiem że będzie to jedna ewidencja, a nie kilka.

8. Uszczegółowiono ewidencję na wzór ewidencji przy energii elektrycznej, określonej w art. 91 ustawy w tym dodano możliwość określania ilości gazu na innej podstawie niż w oparciu o urządzenia pomiarowe, kiedy brak jest takich urządzeń.

9. Zastosowano rozwiązania analogiczne jak przy energii elektrycznej w zakresie terminu składania deklaracji i zapłaty akcyzy. Obowiązek złożenia deklaracji i zapłaty akcyzy, co do zasady przypadająby z upływem terminu płatności wynikającym z umowy albo z faktury lub innego dokumentu.

10. Wprowadzono definicję wyrobów gazowych, która poza wyrobami o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00 i 2711 29 00 została rozszerzona o pozostałe

paliwa opałowe z art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2901 10 00.

11. Objęto zwolnieniami szerszą gamę wyrobów, które dotychczas były zwolnione na podstawie art. 163 ustawy, czyli pozostałe paliwa opałowe z art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b (wyroby o kodzie CN 2901 z wyłączeniem CN 2901 10 00).

Rozwiązanie to jednak nie dotyczy gospodarstw domowych i instytucji publicznych, co do których zwolnieniem objęte będą wyroby o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00 i 2711 21 00, gdyż tylko na to zezwala dyrektywa. Ponadto zwolnienie takich wyrobów energetycznych, jak węglowodory alifatyczne nasycone o kodzie CN 2901 10 00, zostało uregulowane na ogólnych zasadach, czyli z zachowaniem warunków jak przewidziane np. dla zwolnienia gazu płynnego LPG do celów opałowych.

12. Obniżono i zróżnicowano wartości opałowe dla wyrobów o kodzie CN 2705 00 00, zgodnie z dostarczonymi przez podmioty danymi odnośnie do tych wartości opałowych.

Przyjęto zgodnie z uwagami przemysłu następujące wartości opałowe:

– dla gazu koksowniczego – 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych zgodnie z uwagą Grupy Azoty i Koksowni „Przyjaźń S.A.”. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa wniosowała o wartość 16,5 GJ/1000 metrów sześciennych. Tauron Polska Energia S.A. wniosowała o wartość 16,625 GJ/1000 metrów sześciennych (proponuje się zatem przyjąć wyższą wartość opałową wniosowaną przez Grupę Azoty oraz Koksowni „Przyjaźń S.A.”),

– dla gazu ekspansyjnego i gazów resztkowych – 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych, zgodnie z uwagą Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego w zakresie gazu resztkowego. Grupa Azoty wniosowała o wartość 11,0 GJ/1000 metrów sześciennych (proponuje się zatem przyjąć wyższą wartość opałową wniosowaną przez Polską Izbę Przemysłu Chemicznego),

– dla gazu konwertorowego – 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych zgodnie z uwagą Tauron Polska Energia S.A., która wniosowała o wartość 7,794 GJ/1000 metrów sześciennych. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa wniosowała o 7,5 GJ/1000 metrów sześciennych,

– dla gazu wielkopieczowego – 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych zgodnie z uwagą Tauron Polska Energia S.A., która wniosowała o wartość 3,551 GJ/1000 metrów sześciennych. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa proponowała wartość 3,5 GJ/1000 metrów sześciennych,

– dla gazu nadmiarowego – 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych, zgodnie z uwagą Koksowni „Przyjaźń S.A.”,

– dla gazu gardzielowego – 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych, zgodnie z uwagą KGHM, który wnioskował o 1,85 GJ/1000 metrów sześciennych.

13. Określono wartość opałową dla pozostałych gazów, dla których z nazwy bądź z kodów CN nie została określona wartość opałowa. Ponadto dodano wartość opałową dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00.

14. Uregulowano zasadę, że jeżeli w obrocie wystąpi gaz, klasyfikowany do kodu CN 2705 00 00, którego nie będzie można zaklasyfikować do konkretnego rodzaju gazu z grupy o tym kodzie, przyjmuje się, iż jest to gaz o najwyższej wartości opałowej z grupy o tym kodzie. Natomiast w przypadku wystąpienia w obrocie wyrobu gazowego, dla którego nie określono w projekcie wartości opałowej, przyjęto iż będzie miała zastosowanie wartość opałowa określona dla najczęściej występującego w obrocie rodzaju gazu ziemnego.

15. Zwolniono z opodatkowania straty gazu ziemnego na wzór zwolnienia przewidzianego dla wyrobów węglowych, czyli będą one opodatkowane, jeżeli organ wykaże, że zostały one zużyte na cele opałowe niezwolnione lub napędowe.

16. Zastąpiono średnią arytmetyczną dziennych notowań gazu ziemnego średnią ważoną cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w lipcu i grudniu, w celu ograniczenia oddziaływania podmiotów dokonujących obrotu gazem ziemnym na giełdzie na cenę gazu wpływającą na obowiązywanie niektórych zwolnień od akcyzy dla gazu ziemnego.

17. Zwolniono od akcyzy gaz ziemny używany do celów zwolnionych przeznaczony do napędu urządzeń stacjonarnych (np. napędzana silnikiem spalinowym pompa czy sprężarka), jak również gaz ziemny zużywany na potrzeby przesyłania i magazynowania gazu (np. spalanie gazu w celu uruchomienia pompy właczającej gaz do rurociągu bądź magazynu).

Nie uwzględniono natomiast postulatów podmiotów dotyczących:

– definicji przedsiębiorstw energochłonnych – w projekcie ustawy zaproponowano 10% udział zakupu gazu ziemnego w wartości produkcji sprzedanej analogiczny do poziomu obowiązującego w regulacjach w zakresie węgla. Powyższe zostało podyktowane potrzebami budżetowymi, gdyż obniżenie ww. wskaźnika do 3% dla zakładów energochłonnych zużywających wyroby gazowe, spowodowałoby znaczne rozszerzenie

grupy podmiotów korzystających ze zwolnienia od akcyzy, a co za tym idzie, doprowadziłoby do spadku dochodów podatkowych do budżetu państwa.

Ponadto dyrektywa zezwala na określenie przedmiotowego procentowego udziału na poziomie wyższym niż 3%,

– mechanizmu odejścia od niektórych zwolnień fakultatywnych – przyjęto zaprzestanie obowiązywania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego w przypadku spadku ceny gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii z uwagi na możliwość zrekompensowania podatnikom wprowadzenia akcyzy na gaz ziemny jego niższą ceną rynkową. Dwukrotność stawki została przyjęta w celu proporcjonalnego rozłożenia korzyści z obniżki cen gazu ziemnego pomiędzy podmiot dokonujący zakupu gazu ziemnego oraz budżet państwa. Koszty zakupu gazu ziemnego przez podmioty po obniżonej cenie z uwzględnionym podatkiem akcyzowym nie powinny znacząco wpłynąć na ich konkurencyjność, zaś wpływy z tytułu podatku akcyzowego od gazu ziemnego zwiększą stabilność finansów publicznych.

Ceny transakcyjne gazu ziemnego na polskiej giełdzie energii, na której odnotowuje się coraz więcej transakcji, zostały uznane za bardziej reprezentatywne niż np. notowania na giełdzie niemieckiej. Należy dodatkowo mieć na względzie, iż są to jedyne ogólnodostępne, bezpłatne dane odzwierciedlające trendy w kształtowaniu się cen gazu ziemnego, gdyż ceny gazu negocjowane w umowach między sprzedającym a kupującym mają charakter niejawni.

Jednakże Rada Ministrów przyjęła poprawkę w zakresie pojęcia zakładu energochłonnego, według której zakładem energochłonnym jest podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w skali roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Jednocześnie dodano mechanizm polegający na ponownym przywróceniu zwolnień od akcyzy, w przypadku, gdy średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego odpowiednio wzrośnie.

3) Wpływ aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy zwiększy dochody budżetu państwa pomimo tego, że przewidziane regulacje wprowadzają zwolnienie z opodatkowania gazu wynikające z dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów

ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Zakładając, iż ilość sprzedawanego rocznie gazu ziemnego w Polsce będzie na poziomie ilości gazu sprzedanego poszczególnym odbiorcom przez PGNiG w 2010 r. (14,416 mld m³), oraz przyjmując założenie, że wartość opałowa tego gazu wynosi 31 MJ/m³, szacunkowa kwota akcyzy w przypadku opodatkowania całej ilości gazu ziemnego, dostarczanego do odbiorców końcowych, po uwzględnieniu obligatoryjnych zwolnień od akcyzy wynikających z dyrektywy 2003/96/WE, wyniosłaby ok. 535 mln zł. Z uwagi na wprowadzone przez ustawodawcę zwolnienia obligatoryjne i fakultatywne, wynikające ze wskazanej dyrektywy oraz wynikających z faktu, iż dyrektywy tej nie stosuje się do:

- wyrobów energetycznych wykorzystywanych dla celów innych niż paliwa silnikowe i grzewcze,
- podwójnego zastosowania produktów energetycznych (redukcja chemiczna, procesy elektrolityczne i metalurgiczne),
- procesów mineralogicznych,

szacuje się, iż dochody budżetowe z tytułu opodatkowania wyrobów gazowych do celów opałowych wyniosą ok. 116 mln zł rocznie. Pierwotnie zakładano dochody budżetowe w wysokości 118 mln zł, jednakże w związku ze zmianą definicji zakładów energochłonnych i obniżeniem z 10% do 5% kosztów zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej, dochody budżetowe zostały pomniejszone ze 118 mln zł rocznie do 116 mln zł rocznie.

Należy dodać, iż wejście w życie ustawy będzie miało znaczenie dla budżetu państwa już w 2013 r., ponieważ opodatkowanie gazu będzie obowiązywać od dnia 1 listopada 2013 r. W związku z powyższym szacuje się, że dochody budżetu państwa z tytułu akcyzy od gazu ziemnego wyniosą w grudniu 2013 r. ok. 5 mln zł (w listopadzie 2013 r. nie przewiduje się wpłat podatkowych z powyższego tytułu z uwagi na moment powstania obowiązku podatkowego).

Dodatkowo należy zauważyć, iż do projektu ustawy nie ma zastosowania art. 112c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stanowiący, iż w okresie od dnia skierowania do Rzeczypospolitej Polskiej zaleceń, o których mowa w art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, do dnia ich uchylecia Rada Ministrów nie może przyjmować projektów ustaw określających zwolnienia, ulgi

i obniżki, których skutkiem finansowym może być zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż na podstawie obecnie obowiązujących przepisów ustawy o podatku akcyzowym nie są generowane dochody budżetu państwa z tytułu podatku akcyzowego od wyrobów gazowych zużywanych na cele opałowe. Natomiast projektowana ustawa zakłada dodatkowe dochody budżetu państwa w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Ponadto nie przewiduje się dodatkowych kosztów administracyjnych z tytułu ogłaszania w Monitorze Polskim przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych średnich ważonych cen transakcyjnych gazu ziemnego, gdyż będą to czynności wykonywane w ramach obowiązków służbowych i nie spowoduje potrzeby zwiększenia zatrudnienia.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Nie przewiduje się negatywnego wpływu na rynek pracy nawet w przypadku możliwości pogorszenia się konkurencyjności przedsiębiorstw w niektórych dziedzinach produkcji, np. w metalurgii, przemyśle chemicznym, w sytuacji zaprzestania obowiązywania zwolnień fakultatywnych.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw, gdyż zdecydowana większość tych przedsiębiorstw będzie korzystała ze zwolnień fakultatywnych lub obligatoryjnych z podatku akcyzowego dla wyrobów gazowych. Jeśli natomiast średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w grudniu przewyższy analogiczną średnią ważoną w lipcu tego roku o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 13, nastąpi zaprzestanie obowiązywania zwolnień fakultatywnych. W przypadku przedsiębiorstw niekorzystających ze zwolnienia od akcyzy, zużywających znaczne ilości gazu ziemnego i wyrobów gazowych, zwłaszcza w przemyśle chemicznym i hutniczym zostanie obniżona konkurencyjność tych przedsiębiorstw, jeśli zdecydują się one

przerzucić wzrost poniesionych kosztów z tytułu podatku akcyzowego na konsumentów (udział akcyzy od gazu ziemnego w cenie 1 tony stali stanowi niecały 1%). Mając na uwadze stawkę akcyzy na gaz ziemny do celów opałowych w wysokości 1,28 zł/1GJ oraz średnią hurtową cenę gazu ziemnego, można przyjąć, iż podatek akcyzowy stanowi około 3% średniej ceny hurtowej gazu ziemnego.

W odniesieniu do różnicowania warunków zwolnień od akcyzy dla węgla i gazu należy zauważyć, iż przy wprowadzaniu przepisów w zakresie gazu ziemnego Ministerstwo Finansów przeanalizowało nie tylko rozwiązania zastosowane dla węgla, ale również potrzeby budżetowe, które uległy zwiększeniu względem momentu wprowadzania regulacji dotyczących wyrobów węglowych.

W opinii Ministra Finansów poprzez przedmiotową regulację nie dochodzi do mniej korzystnego traktowania gazu ziemnego niż wyrobów węglowych. Oczywiście możliwe jest rozwiązanie polegające na wprowadzeniu takiego samego mechanizmu obowiązywania zwolnień dla wyrobów węglowych. Niemniej jednak Minister Finansów uważa, że jest to działanie niezasadne.

Należy podkreślić, że konieczność opodatkowania gazu ziemnego wynika z przepisów wspólnotowych, ponieważ z dniem 31 października 2013 r. upływa okres derogacji przewidziany dla Polski na opodatkowanie akcyzą gazu ziemnego oraz końcem możliwości stosowania zwolnienia terminowego dla gazu ziemnego przeznaczonego do celów opałowych. Jednak maksymalny zakres zwolnień od akcyzy przewidziany w projekcie ustawy powinien zmniejszyć negatywne skutki opodatkowania gazu ziemnego dla gospodarki.

Wskazać należy, że gaz ziemny objęty zostanie systemem zwolnień oraz ściśle z nim związanymi obowiązkami administracyjnymi. Podkreślić jednakże należy, że nie będą one stanowiły nadmiernego obciążenia dla podmiotów dokonujących obrotu gazem. Do obowiązków o charakterze informacyjnym należą:

- ustalenie przez sprzedawcę, czy sprzedaje wyroby gazowe pośredniczycemu podmiotowi gazowemu, czy finalnemu nabywcy gazowemu,
- ewidencja wyrobów przez pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu oraz przez pośredniczący podmiot gazowy używający wyroby gazowe,

- pisemne powiadomienie naczelnika urzędu celnego o zamiarze prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot gazowy oraz aktualizacje danych zawartych w tym powiadomieniu,
- przesyłanie kopii faktur przez finalnego nabywcę gazowego nabywającego wyroby gazowe wewnątrzspółnotowo od podmiotu zagranicznego,
- składanie przez podatnika deklaracji podatkowej, obliczaniem i wpłacaniem akcyzy,
- prowadzenie i przechowywanie przez 5 lat ewidencji wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu oraz przez pośredniczący podmiot gazowy używający wyroby gazowe zwolnione z podatku akcyzowego,
- ogólne określenie zwolnienia w umowie między sprzedawcą a nabywcą korzystającym ze zwolnienia, w ramach którego nastąpi zużycie tych wyrobów.

Czynności te nie powinny w dłuższym okresie powodować nadmiernego obciążenia podatników. Niektóre z tych czynności mają charakter jednorazowy, a pozostałe powinny ulec pewnej automatyzacji. Nie są to też obowiązki związane z nadmiernym obciążeniem finansowym podmiotu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4) Źródła finansowania

Wejście w życie ustawy nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH¹⁾:		Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.) - implementacja art. 21 ust. 5 w zakresie gazu ziemnego	
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾			
Jedn. red.	Treść przepisu UE³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)
Art.1	Państwa Członkowskie nakładają podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną zgodnie z niniejszą dyrektywą.	N	
Art.2 ust. 1	1. Dla celów niniejszej dyrektywy, pojęcie "produkty energetyczne" stosuje się do produktów: a) objętych kodami CN 1507 do 1518, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe; b) objętych kodami CN 2701, 2702 i 2704 do 2715; c) objętych kodami CN 2901 i 2902; d) objętych kodem CN 29051100, które nie są pochodzenia syntetycznego, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;	N	Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.) Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)
			Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)

	<p>e) objętych kodem CN 3403; f) objętych kodem CN 3811; g) objętych kodem CN 3817; h) objętych kodem CN 38249099, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.</p>			
Art. 2 ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do: Energii elektrycznej objętej kodem CN 2716.</p>	N		Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)
Art. 2 ust. 3	<p>3. W przypadku przeznaczenia do wykorzystania, oferowania na sprzedaż lub wykorzystywania jako paliwo silnikowe lub paliwo do ogrzewania, produkty energetyczne inne niż te, których poziom opodatkowania został określony w niniejszej dyrektywie, podlegają podatkowi zgodnie z wykorzystaniem, według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowego.</p> <p>Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie produkty przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, lub jako dodatek lub rozcieńczalnik do paliw silnikowych, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa silnikowego.</p> <p>Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie inne węglowodory, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane do ogrzewania, podlegają opodatkowaniu</p>	N	<p>Art. 1 pkt 15</p> <p>a) w ust. 1 pkt 12 lit. b w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu: „c) pozostałych gazowych – 14,72 zł/1 gigadzul (GJ);”;</p> <p>b) w ust. 4 w pkt 1, w ust. 5 w zdaniu wstępnym oraz w pkt 1 i 2, w ust. 8a – 11, w ust. 13 i 14, wyrazy „w ust. 1 pkt 9, 10 i 15” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 lit. a”;</p>	Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)

<p>Art. 2 ust. 4</p>	<p>według stawki przyjętej dla równowaznego produktu energetycznego.</p> <p>4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:</p> <p>a) końcowego opodatkowania ciepła oraz opodatkowania produktów objętych kodami CN 4401 i 4402;</p> <p>b) następującego wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - produktów energetycznych wykorzystywanych do celów innych niż paliwo silnikowe lub gdy jest wykorzystywany zarówno jako paliwa do ogrzewania, - podwójnego zastosowania produktów energetycznych <p>Produkt energetyczny ma podwójne zastosowanie w przypadku paliwo do ogrzewania oraz w celach innych niż jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania. Wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie,</p> <ul style="list-style-type: none"> - energii elektrycznej wykorzystywanej zasadniczo do celów redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych, - energii elektrycznej, w przypadku gdy stanowi ona ponad 50 % kosztu produktu. "Koszt produktu" oznacza sumę wszystkich nabytych towarów i usług oraz koszty personelu i amortyzację środków trwałych na poziomie zakładu, którego definicję przedstawiono w art. 11. Te koszty są obliczane średnio w odniesieniu do jednostki. 	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>Art. 31 b ust. 1 pkt 4</p> <p>„Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych:</p> <p>4) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej; procesy mineralogiczne oznaczają procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 "produkcja produktów z pozostających surowców niemetalicznych" w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej;</p>	
---------------------------------	---	----------	---------------------------------	---	--

	<p>"Koszt energii elektrycznej" oznacza rzeczywistą wartość nabycia energii elektrycznej lub koszt wyprodukowania energii elektrycznej, jeśli jest ona pozyskiwana w zakładzie,</p> <p>- procesów mineralogicznych</p> <p>"Procesy mineralogiczne" oznaczają procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 "produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych" w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej</p> <p>Jednakże art. 20 ma zastosowanie do tych produktów energetycznych.</p>			
<p>Art. 2 ust. 5</p>	<p>5. Odniesienia w niniejszej dyrektywie do kodów Nomenklatury Scalonej odnoszą się do tych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r., zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej.</p> <p>Decyzja o aktualizacji kodów Nomenklatury Scalonej dla produktów określonych w niniejszej dyrektywie jest podejmowana raz w roku zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27. Decyzja ta nie może skutkować jakimkolwiek zmianami minimalnych stawek podatkowych zastosowanych w niniejszej dyrektywie lub dodaniem lub usunięciem jakichkolwiek produktów energetycznych i energii elektrycznej.</p>	N		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>
<p>Art. 3</p>	<p>Odniesienia w dyrektywie 92/12/EWG do "olejów mineralnych" i "podatku akcyzowego", w zakresie w jakim mają zastosowanie do olejów mineralnych, są</p>	N		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>

	<p>interpretowane jako obejmujące wszystkie produkty energetyczne, energię elektryczną i krajowe podatki pośrednie określone odpowiednio w art. 2 i art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy.</p>			
<p>Art. 4 ust. 1 - 2</p>	<p>1. Poziomy opodatkowania, jakie Państwa Członkowskie stosują do produktów energetycznych i energii elektrycznej, wymienione w art. 2, nie mogą być niższe niż minimalne poziomy opodatkowania przewidziane niniejszą dyrektywą.</p> <p>2. Dla celów niniejszej dyrektywy "poziom opodatkowania" stanowi całkowitą kwotę opłat pobranych jako podatki pośrednie (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej) wliczoną bezpośrednio lub pośrednio na podstawie ilości produktów energetycznych i energii elektrycznej w momencie przekazania do konsumpcji.</p>	N		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>
<p>Art. 5</p>	<p>Pod warunkiem przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą i, pod warunkiem że są one zgodne z prawem wspólnotowym, Państwa Członkowskie mogą stosować, pod kontrolą fiskalną, różnicowane stawki opodatkowania, w następujących przypadkach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gdy różnicowane stawki są bezpośrednio powiązane z jakością produktu; - gdy różnicowane stawki zależą od ilościowych poziomów zużycia energii elektrycznej i produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania; - do następujących zastosowań: lokalny publiczny transport pasażerski (łącznie z taksówkami), zbieranie odpadów, siły zbrojne i administracja publiczna, osoby 	N		

	<p>niepełnosprawne, karetki pogotowia;</p> <p>- gdy rozróżniane będzie zastosowanie w celach handlowych i niehandlowych produktów energetycznych i energii elektrycznej określonych w art. 9 i 10.</p>			
Art. 6	<p>Państwa Członkowskie mogą przyznawać zwolnienia lub obniżki w poziomach opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą albo:</p> <p>a) bezpośrednio,</p> <p>b) przez zróżnicowaną stawkę,</p> <p>lub</p> <p>c) przez refundowanie całości lub części kwoty opodatkowania.</p>	N		
Art. 7 ust. 1 - 4	<p>1. Od dnia 1 stycznia 2004 r. i od dnia 1 stycznia 2010 r. dla paliw silnikowych obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone załączniku I tabela A.</p> <p>Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r. Rada, stanowiąc jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, podejmuje decyzję odnośnie do minimalnych poziomów opodatkowania mających zastosowanie do oleju gazowego na kolejny okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r.</p> <p>2. Państwa Członkowskie mogą rozróżniać między handlowym i niehandlowym zastosowaniem oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy są przestrzegane i że stawka dla handlowego oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy nie spada poniżej krajowego poziomu opodatkowania</p>	T		Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)

	<p>obowiązującego od dnia 1 stycznia 2003 r., bez względu na wszelkie odstępstwa dla tego zastosowania ustanowione w niniejszej dyrektywie.</p> <p>3. "Handlowy olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy" oznacza olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy do następujących celów:</p> <p>a) przewóz towarów na cudzy rachunek lub własny, pojazdem silnikowym lub pojazdem przegubowym przeznaczonym wyłącznie do przewozu drogowego towarów i o maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masie rzeczywistej brutto nie mniejszej niż 7,5 tony;</p> <p>b) regularny lub okazjonalny przewóz osób, pojazdem silnikowym kategorii M2 lub kategorii M3, zdefiniowanego w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep.</p> <p>4. Nie naruszając ust. 2, Państwa Członkowskie, które wprowadzą system opłat użytkownikom dróg za pojazdy silnikowe lub pojazdy przegubowe przeznaczone wyłącznie do przewozu drogowego towarów, mogą stosować obniżoną stawkę dla oleju gazowego wykorzystywanego przez takie pojazdy, która schodzi poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego w dniu 1 stycznia 2003 r., tak długo jak ogólny ciężar opodatkowania pozostaje w dużej części taki sam, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy opodatkowania są przestrzegane i że krajowy poziom opodatkowania obowiązujący w dniu 1</p>			
--	--	--	--	--

	<p>stycznia 2003 r. dla oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy jest przynajmniej dwa razy wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania mającego zastosowanie w dniu 1 stycznia 2004 r.</p>			
<p>Art. 8 ust. 1 - 2</p>	<p>T</p> <p>1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., nie naruszając przepisów art. 7, do produktów wykorzystywanych jako paliwo silnikowe do celów określonych w ust. 2, obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela B.</p> <p>2. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do następujących celów przemysłowych i handlowych:</p> <p>a) prace w rolnictwie, ogrodnictwie, hodowli ryb oraz w leśnictwie;</p> <p>b) silniki stacjonarne;</p> <p>c) zakład i maszyny używane w budownictwie, inżynierii lądowej i wodnej oraz publicznych robotach budowlanych;</p> <p>d) pojazdy przeznaczone do wykorzystania poza drogami publicznymi lub które nie uzyskały pozwolenia na korzystanie głównie na drogach publicznych.</p>	T		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>
<p>Art. 9 ust. 1 - 2</p>	<p>N</p> <p>1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., dla paliw do ogrzewania obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela C.</p> <p>2. Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 2003 r. są upoważnione do stosowania opłaty monitorującej do olejów gazowych do ogrzewania, mogą stosować obniżoną stawkę 10 EUR na każde 1000 litrów tego produktu. Upoważnienie to uchyla się dnia 1 stycznia 2007 r., jeśli Rada, stanowiąc jednomyślnie na podstawie</p>	N		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>

	<p> sprawozdania i wniosku Komisji, podejmie taką decyzję, przyjąwszy do wiadomości, że poziom obniżonej stawki jest za niski, aby zapobiegał problemom związanym z zakłóceniami w handlu między Państwami Członkowskimi.</p>			
<p>Art. 10 ust. 1 - 2</p>	<p>1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., dla energii elektrycznej obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela C.</p> <p>2. Powyżej minimalnych poziomów opodatkowania, określonych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą ustalić jako podstawa opodatkowania ma zastosowanie, pod warunkiem przestrzegania dyrektywy 92/12/EWG.</p>	<p>N</p>		<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>
<p>Art. 11 ust. 1 - 4</p>	<p>1. W niniejszej dyrektywie "zastosowanie gospodarce" oznacza wykorzystanie przez jednostkę gospodarczą, określoną zgodnie z ust. 2, która samodzielnie i niezależnie, w dowolnym miejscu, dostarcza towary lub świadczy usługi, niezależnie od celu i wyniku wykonywania takich działalności gospodarczych.</p> <p>Działalności gospodarcze obejmują wszystkie działalności producentów, podmiotów gospodarczych i osób świadczących usługi włącznie z działalnością górniczą i rolniczą oraz wykonywaniem wolnych zawodów.</p> <p>Państwowe, regionalne i lokalne władze administracyjne oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do działalności lub transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne. Jednakże gdy angażują się one w takie działalności lub transakcje powinny być uważane za zakłady</p>	<p>T</p>		

	<p>w odniesieniu do tych działalności lub transakcji, gdyby traktowanie ich nie jako zakłady prowadziłoby do znacznych zakłóceń konkurencji.</p> <p>2. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy, jednostka gospodarcza nie może być mniejsza od części przedsiębiorstwa lub osoby prawnej, która z organizacyjnego punktu widzenia stanowi niezależny zakład, to znaczy jest jednostką zdolną do funkcjonowania w oparciu o własne środki.</p> <p>3. W przypadku zastosowań mieszanych, opodatkowanie stosowane jest proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania, przy czym jeśli zastosowanie gospodarcze jest nieznaczne, wówczas może być potraktowane jako nieistniejące.</p> <p>4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres obniżonego poziomu opodatkowania dla zastosowań gospodarczych.</p>		Art. 1 pkt 10	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>Art. 31b ust. 7</p> <p>„Art. 31b. 7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w skali roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.</p>	
<p>Art. 12 ust. 1 - 2</p>	<p>1. Państwa Członkowskie mogą wyrażać swoje krajowe poziomy opodatkowania w jednostkach innych niż te określonych w art. 7-10, pod warunkiem że odpowiednie poziomy opodatkowania, po ich przeliczeniu na te jednostki, nie znajdują się poniżej minimalnych poziomów opodatkowania określonych w niniejszej dyrektywie.</p> <p>2. Dla produktów energetycznych określonych w art. 7, 8 i 9, których poziomy opodatkowania są oparte na objętości, objętość mierzona jest w temperaturze 15°C.</p>	N			<p>Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)</p>
<p>Art. 13 ust. 1 - 2</p>	<p>1. Dla Państw Członkowskich, które nie przyjęły euro, wartość euro wyrażona w walutach krajowych mająca zastosowanie do wartości poziomów opodatkowania jest ustalana raz w roku. Stosuje się kursy</p>	N			

	<p>obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października i opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Kursy te stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.</p> <p>2. Państwa Członkowskie mogą zachować kwoty opodatkowania obowiązujące w czasie waloryzacji rocznej przewidzianej w ust. 1, jeśli przeliczenie kwot poziomu opodatkowania wyrażonych w EUR skutkowałoby podwyższeniem o mniej niż 5 % lub 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa, w poziomie opodatkowania wyrażonego w walucie krajowej.</p>			
<p>Art. 14 ust. 1 - 2</p>	<p>T</p> <p>1. Poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie zwalniają następujące produkty od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom:</p> <p>a) produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej oraz energia elektryczna wykorzystywana do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej. Państwa Członkowskie mogą jednakże ze względu polityki ochrony środowiska, poddać te produkty opodatkowaniu bez konieczności uwzględniania minimalnych poziomów opodatkowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku opodatkowanie tych produktów nie będzie</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 3 pkt 2</p> <p>3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:</p> <p>2) użycia w procesie produkcji energii elektrycznej;</p>	

<p>brane pod uwagę do celów zachowania minimalnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej ustanowionego w art. 10;</p> <p>b) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe.</p> <p>Dla celów niniejszej dyrektywy "prywatne loty niehandlowe" oznaczają każde użycie samolotu przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich celach innych niż handlowe, w szczególności nie w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres niniejszego zwolnienia do dostaw paliwa do silników odrzutowych (kod CN 27101921);</p> <p>c) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energia elektryczna produkowana na pokładzie statku.</p> <p>Dla celów niniejszej dyrektywy "prywatna żegluga niehandlowa" oznacza każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niej na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich innych celach niż handlowe, w szczególności innych niż w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>Art. 31 b ust. 3 pkt 1</p> <p>3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:</p> <p>1) napędu:</p> <p>a) statków powietrznych,</p> <p>b) w żegludze, włączając rejsy rybackie</p> <p>– z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, o których mowa w art. 32 ust. 2;</p>	
---	--------------------------	---	--

<p>Art. 15 ust. 1 - 3</p>	<p>2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnień przewidzianych w ust. 1 lit. b) i c) do transportu międzynarodowego i wewnątrzpaństwowego. Ponadto, w przypadku gdy Państwo Członkowskie zawarło umowę dwustronną z innym Państwem Członkowskim, wówczas może ono również uchylić zwolnienia przewidziane w ust. 1 lit. b) i c). W takich przypadkach Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania niższy od minimalnego poziomu ustalonego w niniejszej dyrektywie.</p>			
<p>Art. 15 ust. 1 - 3</p>	<p>T</p> <p>1. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą przyznawać, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania wobec:</p> <p>a) produktów podlegających opodatkowaniu wykorzystywanych pod kontrolą fiskalną w dziedzinie projektów pilotażowych dla rozwoju technologicznego produktów bardziej przyjaznych dla środowiska lub w związku z paliwami z zasobów odnawialnych;</p> <p>b) energii elektrycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pochodzącej z wykorzystania energii słonecznej, wiatrowej, fal, pływów lub geotermicznej; - pozyskiwanej w elektrowniach wodnych; - pozyskiwanej z biomasy lub produktów wyprodukowanych z biomasy; - wytwarzanej z emisji metanu z opuszczonej kopalni węgla; - wytwarzanej z ogniw paliwowych; <p>c) produktów energetycznych i energii</p>			

Art. 1 po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

	<p>elektrycznej wykorzystywanych do łącznego wytwarzania ciepła i mocy;</p> <p>d) energii elektrycznej wytwarzanej podczas łącznego wytwarzania ciepła i mocy, pod warunkiem że łączne generatory są przyjazne dla środowiska. Państwa Członkowskie mogą stosować krajowe definicje pojęcia "przyjazny dla środowiska" (lub wysoka wydajność), do momentu kiedy Rada na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, przyjmie jednomyślnie wspólną definicję;</p> <p>e) produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej do przewozów towarów i pasażerów koleją, metrem, tramwajem, trolejbusem;</p> <p>f) produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo dla żeglugi na śródlądowych drogach wodnych (włącznie z pofowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energii elektrycznej produkowanej na pokładzie statku;</p> <p>g) gazu ziemnego w Państwach Członkowskich, w których udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii był mniejszy niż 15 % w 2000 r.;</p> <p>Całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki mogą zostać przyznane na maksymalny okres dziesięciu lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy lub do czasu, gdy krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 25 %, w zależności od tego, który z tych momentów nastąpi wcześniej. Jednakże gdy tylko krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 20 %, zainteresowane Państwa Członkowskie stosują wyłącznie pozytywny poziom opodatkowania, który wzrasta corocznie w celu osiągnięcia przynajmniej stawki</p>	<p>pkt 10</p> <p>Art. 1 pkt 10</p> <p>Art. 5</p>	<p>Art. 31 b ust. 1 pkt 2 „Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych: 2) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;”</p> <p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 1 pkt 1 „Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych: 1) do przewozu towarów i pasażerów koleją;”</p> <p>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2013 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b i pkt 6, które wchodzą w życie z dniem następującym po ogłoszeniu.</p>	<p>Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2013 r. z wyłączeniem art. 1 pkt 1 lit. b i art. 1 pkt 6, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Są to przepisy, które pozwolą pośredniczącemu podmiotowi gazowemu podjąć wszystkie formalności umożliwiające mu rozpoczęcie działalności z dniem 1 listopada 2013 r.</p>
--	--	--	--	---

<p>minimalnej na koniec okresu określonego powyżej.</p> <p>Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla gazu ziemnego oddzielnie dla Irlandii Północnej;</p> <p>h) energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i paliw stałych wykorzystywanych przez gospodarstwa domowe lub organizacje uznane przez dane Państwo Członkowskie za organizacje użyteczności publicznej. W przypadku takich organizacji użyteczności publicznej, Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zwolnienie od podatku lub obniżkę do działalności niegospodarczych. W przypadku gdy występują mieszane zastosowania, opodatkowanie stosuje się proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania. Jeśli zastosowanie jest nieznaczne, wówczas może zostać potraktowane jako nieistniejące;</p> <p>i) gazu ziemnego i gazu płynnego wykorzystywanych jako materiały pędne;</p> <p>j) paliw silnikowych wykorzystywanych w dziedzinie wytworzenia, rozwoju, badania i konserwacji statków powietrznych i statków;</p> <p>k) paliw silnikowych wykorzystywanych do operacji pogłębiania na drogach żeglownych i w portach;</p> <p>l) produktów objętych kodem CN 2705 wykorzystywanych do ogrzewania.</p> <p>2. Państwa Członkowskie mogą również zwrócić producentowi w części lub w całości kwotę podatku zapłaconego przez konsumenta za energię elektryczną pozyskaną z produktów określonych w ust. 1 lit. b).</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>Art. 31b ust. 2</p> <p>„Art. 31b. 2. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00 i 2711 21 00, przeznaczone do celów opałowych przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gospodarstwa domowe; 2) organy administracji publicznej; 3) jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej; 4) podmioty systemu oświaty o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty; 5) żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3; 6) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej; 7) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej; 8) organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. <p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>art. 31b ust. 4</p> <p>„Art. 31b. 4. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 11 00 i 2711 21 00, przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń, użyte: a) w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5 lub b) na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów; 2) wyroby energetyczne o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń, użyte w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
--	---------------------------------	--

<p>Art. 16 ust. 1 - 8</p>	<p>3. Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie.</p> <p>Na podstawie wniosku Komisji, Rada zbada przed dniem 1 stycznia 2008 r., czy możliwość stosowania poziomu opodatkowania obniżanego do zera powinna zostać uchylona.</p>	<p>N</p>	<p>Art. 1 pkt 11</p>	<p>art. 32 w ust. 1 w art. 32 w ust.1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) używane do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1, wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00 w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5-13.”.</p> <p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:</p> <p>Art. 31 b ust. 1. pkt 3 „Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych: 3) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie;”</p>	
<p>Art. 16 ust. 1 - 8</p>	<p>1. Państwa Członkowskie mogą, bez uszczerbku dla ust. 5, stosować zwolnienie lub obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty te składają się z jednego lub większej ilości lub zawierają jeden lub większą ilość następujących produktów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - produkty objęte kodami CN 1507 do 1518; - produkty objęte kodami CN 38249055 i 38249080 do 38249099 dla ich części składowych pozyskanych z biomasy; - produkty objęte kodami CN 22072000 i 29051100 niebędące pochodzenia syntetycznego; - produkty wyprodukowane z biomasy, włącznie z produktami objętymi kodami CN 4401 i 4402. <p>Państwa Członkowskie mogą także stosować</p>				

	<p>obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty takie zawierają wodę (kody CN 2201 i 28510010).</p> <p>"Biomass" oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów i pozostałości rolnictwa (włącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i gospodarstw domowych.</p> <p>2. Zwolnienie z lub obniżka podatku wynikająca z zastosowania obniżonej stawki ustanowionej w ust. 1 nie może być większa niż kwota podatków należnych od ilości produktów określonych w ust. 1 obecnych w produktach, kwalifikujących się do tej obniżki.</p> <p>Poziomy opodatkowania stosowane przez Państwa Członkowskie do produktów składających się lub zawierających produkty określone w ust. 1 mogą być niższe niż minimalne poziomy określone w art. 4.</p> <p>3. Zwolnienie lub obniżka podatków stosowanych przez Państwa Członkowskie zostają dostosowane odpowiednio do zmian cen surowców w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem produktów określonych w ust. 1.</p> <p>4. Do dnia 31 grudnia 2003 r., Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub kontynuować zwolnienie produktów składających się wyłącznie lub prawie wyłącznie z produktów określonych w ust. 1.</p> <p>5. Zwolnienie lub obniżka przewidziane dla produktów określonych w ust. 1 mogą być</p>			
--	--	--	--	--

	<p>przynane w ramach wieloletniego programu w drodze zezwolenia udzielonego przez władzę administracyjną na rzecz podmiotu gospodarczego na okres dłuższy niż jeden rok kalendarzowy. Zwolnienie lub obniżka objęte zezwoleniem nie mogą być stosowane przez okres dłuższy niż sześć kolejnych lat. Okres ten może być odnawiany.</p> <p>W ramach wieloletniego programu objętego zezwoleniem władzy administracyjnej przed dniem 31 grudnia 2012 r., Państwa Członkowskie mogą stosować zwolnienie lub obniżkę zgodnie z ust. 1 po dniu 31 grudnia 2012 r. aż do końca programu wieloletniego. Okres ten nie może być odnawiany.</p> <p>6. W przypadku gdyby przepisy prawa wspólnotowego wymagały, aby Państwa Członkowskie dostosowały się do obowiązujących zobowiązań do wprowadzenia na ich rynki minimalnego udziału produktów określonych w ust. 1, wówczas ust. 1–5 przestają obowiązywać od daty, w którym takie zobowiązania stały się wiążące dla Państw Członkowskich.</p> <p>7. Państwa Członkowskie przekazują Komisji zestawienie obniżek i zwolnień podatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem do dnia 31 grudnia 2004 r. a następnie co 12 kolejnych miesięcy.</p> <p>8. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja zda Radzie sprawozdanie w sprawie zagadnień fiskalnych, gospodarczych, rolniczych, energetycznych, przemysłowych oraz środowiskowych obniżek przyznanych zgodnie z niniejszym artykułem.</p>			
<p>Art. 17 ust. 1 - 4</p>	<p>1. Pod warunkiem że minimalne poziomy opodatkowania przewidziane w niniejszej dyrektywie są przestrzegane średnio przez</p>	<p>T</p>		

<p>wszystkie przedsiębiorstwa, Państwa Członkowskie mogą stosować obniżki podatku do zużycia produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania lub dla celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c) oraz do energii elektrycznej w następujących przypadkach:</p> <p>a) na rzecz zakładów energochłonnych</p> <p>"Zakład energochłonny" oznacza jednostkę gospodarczą, określoną w art. 11, w której koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą przynajmniej 3,0 % wartości produkcji lub krajowy należny podatek energetyczny wynosi przynajmniej 0,5 % wartości dodanej. W ramach tej definicji, Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne pojęcia, włącznie z wartością sprzedaży, definicjami dotyczącymi procesu i sektora.</p> <p>"Nabycie produktów energetycznych i energii elektrycznej" oznacza rzeczywisty koszt energii nabytej lub wytworzonej w ramach zakładu. Zalicza się do niej jedynie energię elektryczną, ciepło i produkty energetyczne, które są wykorzystywane do ogrzewania lub dla celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c). Włączone są wszystkie podatki poza podatkiem od wartości dodanej, który może zostać odliczony.</p> <p>"Wartość produkcji" oznacza obrót, włącznie z subwencjami bezpośrednio powiązanymi z ceną produktu, plus lub minus zmiany poziomu zapasów produktów gotowych, niegotowych oraz towarów i usług nabytych w celu odsprzedaży, minus towary i usługi nabyte w celu odsprzedaży.</p> <p>"Wartość dodana" oznacza całkowity obrót podlegający podatkowi od wartości dodanej włącznie ze sprzedażą na wywóz, minus</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 1 pkt 5 „Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych: 5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.”</p>	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 7 „Art. 31b. 7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5 % w skali roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.”</p>
---	-----------------------------	--	--

	<p>całkowita suma zakupów podlegających podatkowi VAT włącznie z przywozem.</p> <p>Państwom Członkowskim, które stosują obecnie krajowe systemy podatku energetycznego, w których energochłonne zakłady są określone zgodnie z kryteriami innymi niż koszty energii w porównaniu z wartością produkcji i należny krajowy podatek energetyczny w porównaniu z wartością dodaną, zostaje przyznany na okres przejściowy nie później niż do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania definicji określonej w lit. a) akapit pierwszy.</p> <p>b) w przypadku gdy zostały zawarte porozumienia z przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw, lub w przypadku gdy wprowadzone zostały w życie systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia, o ile prowadzą one do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.</p> <p>2. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżony do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej, których definicję przedstawiono w art. 2, gdy są wykorzystywane przez zakłady energochłonne, których definicję przedstawiono w ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżony do 50 % minimalnych poziomów niniejszej dyrektywy, do produktów energetycznych i energii elektrycznej odpowiadających definicji w art. 2, w przypadku gdy są wykorzystywane przez jednostki gospodarcze, jak zdefiniowano w art. 11,</p>		<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 1 pkt 5 „Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu których przedmiotem są wyroby gazowe, przeznaczone do celów opałowych: 5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzone zostały w życie systemy prowadzące do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.”</p>	
		<p>Art. 1 pkt 10</p>		

<p>Art. 18 ust. 1 - 14</p>	<p>które nie są energochłonne, jak zdefiniowano w ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>4. Wobec zakładów korzystających z możliwości określonych w ust. 2 i 3, obowiązują porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia określone w ust. 1 lit. b). Porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia muszą prowadzić do osiągnięcia celów środowiska lub podwyższenia efektywności energetycznej, zasadniczo równoważnych z tymi jakie byłyby osiągnięte, jeśli przestrzegane byłyby standardowe wspólnotowe stawki minimalne.</p>	<p>N</p>		
	<p>1. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wymienione w załączniku II zostają upoważnione do dalszego stosowania obniżek poziomów opodatkowania lub zwolnień przedstawionych w załączniku II.</p> <p>Z zastrzeżeniem wcześniejszego przeglądu przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, upoważnienie to wygasa dnia 31 grudnia 2006 r. lub w dniu określonym w załączniku II.</p> <p>2. Nie naruszając okresów wymienionych w ust. 3-13 i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwu Członkowskim napotykającym trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania zostanie wyznaczony okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r., szczególnie w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.</p> <p>3. Królestwo Hiszpanii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych</p>			

				<p>wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r. może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone. Specjalna obniżona stawka na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r., przy definiowaniu celów handlowych, dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton.</p> <p>4. Republika Austrii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować</p>
--	--	--	--	--

	<p>specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.</p> <p>5. Królestwo Belgii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie</p>			
--	---	--	--	--

	<p>niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.</p> <p>6. Wielkie Księstwo Luksemburga może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r. może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.</p> <p>7. Republika Portugalska może stosować poziomy opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną zużywaną w Autonomicznych Regionach Azorów i Maderze, niższe niż minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie w celu wyrównania kosztów transportu poniesionych z powodu wyspiarskiej natury i rozproszenia wysp w tych regionach.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Republika Portugalska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować różnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować różnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone. Różnicowana stawka do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.</p> <p>Republika Portugalska może stosować do dnia 1 stycznia 2010 r. całkowite lub częściowe zwolnienia w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.</p>			
8. Republika Grecka może stosować poziomy				

	<p>niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostają obniżone. Zróżnicowana stawka do handlowego zastosowania oleju gazowego, wykorzystywanego jako materiał pędny, może być również stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.</p> <p>9. Irlandia może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.</p> <p>10. Republika Francuska może do dnia 1 stycznia 2009 r. stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej przez Państwo, regiony i gminy lub inne podmioty prawa publicznego, w odniesieniu do działalności lub transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne.</p> <p>Republika Francuska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania jej obecnego systemu opodatkowania energii elektrycznej do przepisów przedstawionych w niniejszej dyrektywie. W tym okresie, ogólny średni poziom aktualnego lokalnego opodatkowania energii elektrycznej ma być brany pod uwagę w celu oceny, czy minimalne stawki przedstawione w niniejszej dyrektywie są przestrzegane.</p> <p>11. Republika Włoska może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5</p>			
--	--	--	--	--

	<p>ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).</p> <p>12. Republika Federalna Niemiec może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).</p> <p>13. Królestwo Niderlandów może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a), przy definiowaniu celów handlowych.</p> <p>14. Podczas ustalonych okresów przejściowych Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice odnoszące się do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania jego poziomu krajowego.</p>			
<p>Art. 18a ust. 1 - 12</p>	<p>N</p> <p>1. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wymienione w załączniku III zostają upoważnione do dalszego stosowania obniżek poziomów opodatkowania lub zwolnień przedstawionych w załączniku III</p> <p>Z zastrzeżeniem wcześniejszego przeglądu przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, upoważnienie to wygasa dnia 31 grudnia 2006 r. lub w dniu określonym w załączniku III.</p> <p>2. Nie naruszając okresów wymienionych w ust. 3 - 11 i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwom</p>			

			<p>Członkowskim napotyającym trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania zostanie wyznaczony okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r., szczególnie w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.</p> <p>3. Republika Czeska może stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej, paliw stałych i gazu ziemnego do dnia 1 stycznia 2008 r.</p> <p>4. Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego poziomu minimalnego w wysokości 330 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny nie może być niższy, niż 245 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Estonii może stosować całkowite zwolnienie z opodatkowania łąpków bitumicznych do dnia 1 stycznia 2009 r. Do dnia 1 stycznia 2013 r. może ona również stosować obniżone stawki poziomu opodatkowania łąpków bitumicznych, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało</p>
--	--	--	--

	<p>opodatkowaniem na poziomie niższym niż 50 % odpowiedniej wspólnotowej stawki minimalnej od dnia 1 stycznia 2011 r.</p> <p>Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania łupków bitumicznych wykorzystywanych w ciepłownictwie miejskim, do minimalnego poziomu opodatkowania.</p> <p>Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu przekształcenia jej obecnego systemu wejściowego opodatkowania energii elektrycznej na system końcowego opodatkowania energii elektrycznej.</p> <p>5. Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1000 l oraz do dnia 1 stycznia 2013 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty nie może być niższy, niż EUR 245 za 1000 l a od dnia 1 stycznia 2008 r. nie niższy, niż 274 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1000 l, a od 1 stycznia 2008 r. nie</p>			
--	---	--	--	--

	<p>może być niższy, niż 323 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania ciężkich olejów opałowych wykorzystywanych w ciepłownictwie miejskim, do minimalnego poziomu opodatkowania.</p> <p>Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego systemu opodatkowania energii elektrycznej do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania energii elektrycznej nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych</p> <p>Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania węgla i koksu nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>6. Republika Litwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty stosowanych jako materiały pędne, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1000 l oraz do dnia 1 stycznia 2013 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty nie może być niższy, niż EUR 245 za 1000 l, a</p>			
--	--	--	--	--

	<p>od dnia 1 stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż EUR 274 za 1000 l.</p> <p>Republika Litwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1000 l, a od 1 dnia stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż 323 EUR za 1000 l.</p> <p>7. Republika Węgier może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i koksu, wykorzystywanych dla potrzeb ciepłownictwa miejskiego, do odpowiednich minimalnych stawek opodatkowania.</p> <p>8. Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziomy opodatkowania energii elektrycznej nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, do minimalnego poziomu wynoszącego 330 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziomy opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, nie mogą być niższe niż</p>			
--	---	--	--	--

	<p>EUR 245 za 1000 l.</p> <p>Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej oraz benzyny ołowiowej, wykorzystywanych jako materiały pędne, do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziomy opodatkowania benzyny bezołowiowej oraz benzyny ołowiowej nie mogą być niższe, niż odpowiednio 287 EUR za 1000 l i 337 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania gazu ziemnego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. stawki efektywne stosowane do gazu ziemnego nie mogą być niższe, niż 50 % odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania paliw stałych do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. stawki efektywne stosowane do odnośnych produktów energetycznych nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>9. Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do</p>			
--	---	--	--	--

	<p>nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1000 l.</p> <p>Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1000 l, a do dnia 1 stycznia 2012 r. do poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego nie może być niższy, niż EUR 245 za 1000 l, a od dnia 1 stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż 274 EUR za 1000 l.</p> <p>Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2008 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania ciężkiego oleju opałowego do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 15 EUR za 1000 kg. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania ciężkiego oleju opałowego nie może być niższy, niż 13 EUR za 1000 kg.</p> <p>Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu, stosowanego w ciepłownictwie miejskim, do odnośnego minimalnego poziomu opodatkowania.</p> <p>Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu używanego dla innych potrzeb grzewczych, niż w ciepłownictwie miejskim do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Rzeczpospolita Polska może, do dnia 1 stycznia 2008 r., stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla oleju gazowego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania przez szkoły, przedszkola i inne placówki publiczne, w związku z działalnością lub transakcjami, w których występują jako instytucje publiczne.</p> <p>Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2006 r. w celu dostosowania swojego systemu opodatkowania energii elektrycznej do ram wspólnotowych.</p> <p>10. Republika Słowenii może stosować, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki poziomu opodatkowania gazu ziemnego. Całkowite lub częściowe zwolnienie lub obniżka może być stosowane do maja 2014 r. lub – jeśli nastąpi to przed tą datą – do chwili osiągnięcia przez gaz ziemny 25 % udziału w krajowym zużyciu energii. Jednakże z chwilą osiągnięcia 20 % udziału gazu ziemnego w krajowym zużyciu energii, Republika Słowenii musi stosować jednoznacznie dodatni poziom opodatkowania, który powinien wzrosnąć z roku na rok tak, aby na koniec powyższego okresu osiągnął przynajmniej stawkę minimalną.</p> <p>11. Republika Słowacji może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej i gazu ziemnego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania, do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania energii elektrycznej i gazu ziemnego, wykorzystywanego jako paliwo do</p>			
--	--	--	--	--

	<p>ogrzewania, nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>Republika Słowacji może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania paliw stałych do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania paliw stałych nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.</p> <p>12. Podczas ustalonych okresów przejściowych, Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice odnoszące się do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania swojego poziomu krajowego</p>			
<p>Art. 18b ust. 1 - 3</p>	<p>N</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nie naruszając okresów określonych w ust. 2, i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwa Członkowskie mające trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania, mogą uzyskać pozwolenie na wprowadzenie okresu przejściowego do dnia 1 stycznia 2007 r., w szczególności w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen. 2. Republika Cypru może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2008 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i ropy, 			

	<p>wykorzystywanych jako materiał napędowy, do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1000 l oraz do dnia 1 stycznia 2010 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty, wykorzystywanych jako materiał napędowy, nie może być niższy niż 245 EUR za 1000 l.</p> <p>Republika Cypru może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał napędowy, do nowego poziomu minimalnego w wysokości 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy niż 287 EUR za 1000 l.</p> <p>3. W czasie ustalonych okresów przejściowych, Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice w odniesieniu do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania jego poziomu krajowego</p>			
<p>Art. 19 ust. 1 - 3</p>	<p>1. Oprócz przepisów przedstawionych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek na podstawie szczególnych rozważań politycznych.</p> <p>Państwo Członkowskie pragnące wprowadzić</p>	<p>N</p>		

<p>Art. 20 ust. 1 - 3</p>	<p>taki środek powiadamia o tym Komisję oraz dostarcza Komisji wszelkie właściwe i konieczne informacje.</p> <p>Komisja bada wniosek, biorąc pod uwagę, między innymi, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz politykę zdrowotną, środowiska, energetyczną i transportową Wspólnoty.</p> <p>W terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich właściwych i koniecznych informacji, Komisja przedstawia propozycję upoważnienia takiego środka przez Radę, albo powiadamia Radę o przyczynach dla jakich nie przedstawiła propozycji upoważnienia takiego środka.</p> <p>2. Upoważnienia określone w ust. 1 są przyznawane maksymalnie na okres 6 lat, z możliwością odnowienia zgodnie z procedurą przedstawioną w ust. 1.</p> <p>3. Jeśli Komisja uzna, że zwolnienia lub obniżki przewidziane w ust. 1, nie mogą być dłużej utrzymywane, szczególnie ze względu na uczciwej konkurencji lub zakłócenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, lub ze względu na wspólnotowej polityki w obszarach zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu, przedstawia Radzie właściwe propozycje. Rada podejmuje jednomyślną decyzję odnośnie do takich propozycji.</p>	<p>N</p>		
	<p>1. Jedyne następujące produkty energetyczne podlegają przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczenia dyrektywy 92/12/EWG:</p> <p>a) produkty objęte kodami CN 1507-1518, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;</p> <p>b) produkty objęte kodami CN 270710,</p>			

	<p>270720, 270730 i 270750;</p> <p>c) produkty objęte kodami CN 271011–27101969. Jednakże przy produktach objętych kodami CN 27101121, 27101125 i 27101929, przepisy dotyczące kontroli i przemieszczania stosują się jedynie do sytuacji, kiedy produkty te są przemieszczane luzem;</p> <p>d) produkty objęte kodami CN 2711 (z wyłączeniem 271111, 271121 i 271129);</p> <p>e) produkty objęte kodem CN 290110;</p> <p>f) produkty objęte kodami CN 290220, 290230, 290241, 290242, 290243 i 290244;</p> <p>g) produkty objęte kodem CN 29051100, nie będące pochodzenia syntetycznego, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;</p> <p>h) produkty objęte kodem CN 38249099, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.</p> <p>2. Jeśli Państwo Członkowskie uzna, że produkty energetyczne inne niż te określone w ust. 1, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo do ogrzewania, paliwo silnikowe lub w inny sposób, są okazją do oszustw podatkowych, ich unikania lub nadużyć, powiadamia niezwłocznie Komisję. Przepis ten stosuje się również do energii elektrycznej. Komisja przekazuje to powiadomienie innym Państwom Członkowskim w terminie jednego miesiąca od dnia jego otrzymania. Decyzja odnośnie do tego, czy dane produkty powinny podlegać przepisom kontroli i przemieszczaniu dyrektywy 92/12/EWG jest podejmowana zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 ust. 2.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>3. Państwa Członkowskie mogą w ramach uzgodnień dwustronnych, odstąpić od niektórych lub wszystkich środków kontroli przedstawionych w dyrektywie 92/12/EWG, w odniesieniu do niektórych lub wszystkich produktów określonych w ust. 1, w takim zakresie w jakim nie są one objęte art. 7-9 niniejszej dyrektywy. Takie uzgodnienia nie mają wpływu na Państwa Członkowskie, które nie są ich stroną. Wszystkie takie uzgodnienia dwustronne są notyfikowane Komisji, która powiadamia inne Państwa Członkowskie.</p>			
<p>Art. 21 ust. 1 - 6</p>	<p>T</p> <p>1. Poza przepisami ogólnymi definiującymi zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego i przepisami dotyczącymi uiszczania podatków przedstawionymi w dyrektywie 92/12/EWG, kwota opodatkowania od produktów energetycznych staje się wymagalna przy wystąpieniu zdarzeń powodujących powstanie obowiązku zgodnie z art. 2 ust. 3 niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Dla celów niniejszej dyrektywy uznaje się, że pojęcie "produkcja" w art. 4 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG obejmuje, w stosownych przypadkach, pojęcie "wydobywanie".</p> <p>3. Zużycie produktów energetycznych na terenie zakładu produkującego produkty energetyczne nie jest uważane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego, jeśli zużyciu ulegają produkty energetyczne produkowane na terenie zakładu. Państwa Członkowskie mogą uznać także zużycie energii elektrycznej i innych produktów energetycznych niewyprodukowanych na terenie takiego zakładu oraz zużycie produktów</p>		<p>Art. 1 pkt 10</p> <p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: Art. 31 b ust. 3 pkt 3</p> <p>„3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:</p> <p>3) użycia w procesie produkcji wyrobów energetycznych.”</p>	

<p>energetycznych i energii elektrycznej na terenie zakładu produkującego paliwa, wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej, jako nie powodujące powstania zdarzenia powodującego powstanie zobowiązania podatkowego. W przypadku gdy zużycie następuje na cele nie związane z produkcją produktów energetycznych, w szczególności do napędu pojazdów, wówczas jest to uznawane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego.</p> <p>4. Państwa Członkowskie mogą także przewidzieć, że podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną stają się wymagalne, gdy zostanie ustalone, że warunek dla końcowego zużycia, ustanowiony w przepisach krajowych do celów obniżonego poziomu opodatkowania lub zwolnienia, nie jest lub przestaje być spełniany.</p> <p>5. Dla celów stosowania art. 5 i 6 dyrektywy 92/12/EWG, energia elektryczna i gaz ziemny podlegają podatkom, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. W przypadku gdy dostawa do zużycia ma miejsce w Państwie Członkowskim, w którym dystrybutor lub redystrybutor nie prowadzi działalności gospodarczej, wówczas podatek Państwa Członkowskiego dostawy jest uiszczany przez spółkę, która musi być zarejestrowana w tym Państwie Członkowskim dostawy. Podatek jest nakładany i pobierany w każdym przypadku zgodnie z procedurami ustanowionymi przez każde Państwo Członkowskie.</p> <p>Nie naruszając akapitu pierwszego, Państwa Członkowskie mają prawo ustalać zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania</p>	<p>Art. 1 pkt 1</p> <p>w art. 2 ust. 1: w art. 2 w ust. 1: a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu: „1b) wyroby gazowe – wyroby energetyczne o kodzie CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00;”, b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu: „19a) finalny nabywca gazowy – podmiot, który: a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo, wyroby gazowe, lub b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby gazowe - niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym;”, po pkt 23b dodaje się pkt 23c w brzmieniu: „23c) pośredniczący podmiot gazowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju: a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia</p>
---	---

<p>podatkowego, w przypadku gdy nie ma powiązań między ich gazociągami i gazociągami innych Państw Członkowskich.</p> <p>Jednostka produkująca energię elektryczną na swoje własne potrzeby jest uważana za dystrybutora. Bez względu na przepisy art. 14 ust. 1 lit. a), Państwa Członkowskie mogą zwalniać drobnych producentów energii elektrycznej, pod warunkiem że opodatkowują oni produkty energetyczne wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej.</p> <p>Dla celów stosowania art. 5 i 6 dyrektywy 92/12/EWG, węgiel, koks i węgiel brunatny podlegają podatkowi, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez spółki, które muszą być w tym celu zarejestrowane przez odpowiednie władze. Władze te mogą zezwolić producentowi, podmiotowi gospodarczemu, importerowi lub przedstawicielowi fiskalnemu na przejęcie zobowiązań podatkowych nałożonych na zarejestrowaną spółkę. Podatek jest nakładany i pobierany zgodnie z procedurami ustanowionymi w każdym Państwie Członkowskim.</p> <p>6. Państwa Członkowskie nie muszą traktować następujących zdarzeń jako "wytworzenia produktów energetycznych":</p> <p>a) zdarzenia, podczas których jako produkt uboczny pozyskiwane są małe ilości produktów energetycznych;</p> <p>b) zdarzenia, przez które podmiot wykorzystujący produkt energetyczny umożliwia jego ponowne użycie w jego własnym przedsiębiorstwie, pod warunkiem że kwota podatków już uiszczonych od takiego produktu nie jest mniejsza niż kwota podatków, które byłyby należne, gdyby</p>	<p>wewnątrzspółnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych, lub</p> <p>b) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub</p> <p>c) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów objętych zerową stawką akcyzy, lub</p> <p>d) będący spółką prowadzącą giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub</p> <p>e) będący towarowym domem maklerskim i domem maklerskim w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywającymi wyroby gazowe na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub</p> <p>f) będący giełdową izbą rozrachunkową, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub</p> <p>g) będący spółką prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym - który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;"</p>
---	---

<p>ponownie użyty produkt energetyczny podlegał znowu opodatkowaniu;</p> <p>c) zdarzenie polegające na mieszanii produktów energetycznych z innymi produktami energetycznymi lub innymi materiałami, poza zakładem produkcyjnym lub składem podatkowym, pod warunkiem że:</p> <p>i) podatki od części składowych zostały wcześniej zapłacone; i</p> <p>ii) zapłacona kwota nie jest niższa od kwoty podatku, który byłby wymagalny od mieszanek.</p> <p>Warunek podany w pkt i) nie ma zastosowania w przypadku gdy mieszanek jest zwolniona do szczególnego zastosowania.</p>	<p>Art. 1 pkt 2</p>	<p>art. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 5. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1 - 5, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2, art. 9c ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.”;</p> <p>po art. 9b dodaje się art. 9c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9c. 1. W przypadku wyrobów gazowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabycie wewnątrzspółnotowe tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego; 2) sprzedaż tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu; 3) import tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego; 4) użycie tych wyrobów przez pośredniczący podmiot gazowy; 5) użycie tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego: <ol style="list-style-type: none"> a) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia, jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należytym wysokości, c) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1 - 4, do innych celów niż zwolnione na podstawie tego przepisu, przy czym za takie użycie uważa się również naruszenie warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1 - 4. <ol style="list-style-type: none"> 2. Za sprzedaż finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1 -8, których przedmiotem są te wyroby. 3. Jeżeli w stosunku do wyrobów gazowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o której mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności
	<p>Art. 1 pkt 3</p>	

	<p>podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.</p> <p>4. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi gazowemu czy finalnemu nabywcy gazowemu.</p> <p>5. Sprzedawca wyrobów gazowych może zażądać od nabywcy przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy, a w razie odmowy przez nabywcę jego przedstawienia może odmówić sprzedaży po cenie nieuwzględniającej akcyzy.”;</p> <p>po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 11b. 1. W przypadku wyrobów gazowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego; 2) wydania tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju; 3) powstania długu celnego, w przypadku importu tych wyrobów przez finalnego nabywcę gazowego; 4) użycia tych wyrobów przez podmioty, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5. <p>2. Jeżeli sprzedaje wyrobów gazowych jest potwierdzona fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, wydanie tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub tego dokumentu”;</p> <p>w art. 13:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „10) będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyrobów gazowych; 11) będący finalnym nabywcą gazowym - w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5.”; b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „5. Podatnikiem, w przypadku nabycia 	<p>Art. 1</p> <p>pkt 4</p>	

			Art. 1 pkt 5	<p>wewnątrzspółnotowego:</p> <p>1) energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, 2) wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego</p> <p>- od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.</p> <p>6. W przypadku:</p> <p>1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub 2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, lub 3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1</p> <p>- podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej .” ,</p>	
Art. 22	W przypadku zmiany stawek podatkowych, zapasy magazynowe produktów energetycznych przekazane już do zużycia mogą zostać objęte podwyżką lub obniżką podatku.	N			
Art. 23	Państwa Członkowskie mogą zwrócić kwoty już zapłaconych podatków od zanieczyszczonych lub przypadkowo zmieszanych produktów energetycznych odesłanych do składu podatkowego w celu recyklingu.	N			
Art. 24 ust. 1 - 2	1. Produkty energetyczne przekazane do zużycia w Państwie Członkowskim, znajdujące się w standardowych zbiornikach użytkowych pojazdów silnikowych i przeznaczone do wykorzystania jako paliwo przez te same pojazdy, jak również w	N			Zostało już zaimplementowane ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz.626 ze zm.)

<p>Art. 25</p>	<p>specjalnych kontenerach, i przeznaczone do wykorzystania w trakcie transportu dla funkcjonowania systemów w jakie wyposażone są te kontenery, nie podlegają opodatkowaniu w żadnym innym Państwie Członkowskim.</p> <p>2. Dla celów niniejszego artykułu: "zbiorniki standardowe" oznaczają:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich pojazdach silnikowych tego samego rodzaju jak dany pojazd i, których trwale zamontowanie umożliwia bezpośrednio wykorzystanie paliwa, zarówno w celu napędu jak i, w odpowiednim przypadku, funkcjonowania systemów chłodniczych lub innych systemów, podczas transportu. Zbiorniki gazu zamontowane w pojazdach silnikowych zaprojektowanych dla bezpośredniego wykorzystania gazu jako paliwa oraz zbiorniki zamontowane w innych systemach, w jakie pojazd ten może być wyposażony, są również uważane za zbiorniki standardowe; - zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich kontenerach tego samego typu, jak kontener, o którym mowa i, których trwale zamontowanie umożliwia bezpośrednio wykorzystanie paliwa do funkcjonowania systemów chłodniczych i innych systemów podczas transportu, w jakie specjalne kontenery są wyposażone. <p>"Kontener specjalny" oznacza jakikolwiek kontener wyposażony w specjalne urządzenia, zaprojektowane dla systemów chłodniczych, natleniających, izolacji cieplnej lub innych systemów.</p>	<p>N</p>			
<p>Art. 25</p>	<p>1. Państwa Członkowskie powiadają Komisję o poziomach opodatkowania, jakie</p>	<p>N</p>			

ust. 1 - 2	<p>stosują do produktów wymienionych w art. 2, dnia 1 stycznia każdego roku oraz po każdej zmianie w prawie krajowym.</p> <p>2. W przypadku gdy poziomy opodatkowania stosowane przez Państwa Członkowskie są wyrażone w jednostkach miar innych niż te określone dla każdego produktu w art. 7–10, Państwa Członkowskie powiadamiają również o odpowiadających im poziomach opodatkowania, po dokonaniu przeliczenia na te jednostki.</p>				
Art. 26 ust. 1 - 3	<p>1. Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach podjętych na mocy art. 5, art. 14 ust. 2, art. 15 i 17.</p> <p>2. Środki takie jak zwolnienia podatkowe, obniżki podatkowe, różnicowanie podatkowe i zwroty podatków w rozumieniu niniejszej dyrektywy mogą stanowić pomoc państwa, o której w tych przypadkach musi zostać powiadomiona Komisja na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.</p> <p>Informacje przekazane Komisji na podstawie niniejszej dyrektywy nie zwalniają Państw Członkowskich z obowiązku powiadamiania na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.</p> <p>3. Zobowiązanie do informowania Komisji, zgodnie z ust. 1, o środkach podjętych na mocy art. 5, nie zwalnia Państw Członkowskich z jakichkolwiek zobowiązań powiadamiania, zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG.</p>	N			
Art. 27 ust. 1 - 3	<p>1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Podatków Akcyzowych określony w art. 24 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG.</p> <p>2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosują się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.</p>	N			

	<p>Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.</p> <p>3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.</p>			
<p>Art. 28 ust. 1 - 4</p>	<p>1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.</p> <p>2. Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2004 r., z wyłączeniem przepisów ustanowionych w art. 16 i art. 18 ust. 1, które mogą być stosowane przez Państwa Członkowskie od dnia 1 stycznia 2003 r.</p> <p>3. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.</p> <p>4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	T		
<p>Art. 29</p>	<p>Rada, stanowiąc na podstawie sprawozdania, oraz w odpowiednim przypadku, na wniosek Komisji, bada w regularnych odstępach zwolnienia i obniżki oraz minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie i, stanowiąc jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje konieczne środki. Komisja w swoim sprawozdaniu, a Rada w swojej ocenie uwzględniają prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywiście wartość minimalnych poziomów</p>	N		

	opodatkowania oraz ogólne cele Traktatu.				
Art. 30	Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2, dyrektywy 92/81/EWG i 92/82/EWG tracą moc od dnia 31 grudnia 2003 r. Odesłania do dyrektyw, które utraciły moc, należy rozumieć jako odesłania do niniejszej dyrektywy	N			
Art. 31	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 32	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	T			

POZOSTALE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 6	<p>„3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>3b. Właściwy naczelnik urzędu celnego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy. Potwierdzenie to powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a, oraz oznaczenie organu potwierdzającego.</p> <p>3c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki w Biuletynie Informacji Publicznej aktualną listę pośredniczących</p>	<p>Nowelizacja przepisu związana jest z faktem nałożenia na pośredniczący podmiot gazowy, tak jak na pośredniczący podmiot węglowy i pośredniczący podmiot tytoniowy, obowiązku pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy. Przepis precyzuje też co powinno zawierać powiadomienie. Ponadto, przepis jednoznacznie wskazuje, że zarówno pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, jak i pośredniczący podmiot gazowy prowadząc działalność gospodarczą w tym charakterze nie muszą składać zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.</p> <p>Właściwy naczelnik urzędu celnego, jak stanowi art. 16 ust. 3b, bez zbędnej zwłoki potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub pośredniczący podmiot gazowy.</p> <p>Nowelizacja art. 16 ust. 3c ma na celu ujęcie pośredniczących podmiotów gazowych w aktualnej liście pośredniczących podmiotów gazowych, do której publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej zobowiązany jest, bez zbędnej</p>

	<p>podmiotów węglowych, pośredniczących podmiotów gazowych oraz pośredniczących podmiotów tytoniowych, obejmującą ich następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>4. Jeżeli dane, zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, od dnia, w którym nastąpiła zmiana.</p> <p>4a. Pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy oraz pośredniczący podmiot tytoniowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia takiej działalności, w terminie 7 dni, od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.”;</p>	<p>zwłoki, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ. Tak jak w przypadku listy pośredniczących podmiotów węglowych i pośredniczących podmiotów tytoniowych lista ta zawierać będzie dane identyfikacyjne pośredniczącego podmiotu gazowego, adres zamieszkania lub siedziby, NIP lub REGON oraz rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej. Jednocześnie objęto pośredniczący podmiot gazowy obowiązkiem aktualizacji danych zawartych w pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy oraz obowiązkiem poinformowania właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia działalności w tym charakterze.</p>
<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust 3a w brzmieniu: „3a. Finalny nabywca gazowy jest obowiązany przesyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.”;</p>	<p>Przepis art. 17 ust. 3a związany jest z wprowadzeniem nowego podmiotu – <i>finalnego nabywcy gazowego</i>, który bierze udział w obrocie wyrobami gazowymi. W związku z powyższym, mając na uwadze, że podmiot ten może nabywać wewnątrzwspólnotowo od podmiotu zagranicznego wyroby energetyczne należało obowiązkiem przesyłania kopii faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1 podmiotowi reprezentującemu objąć także finalnego nabywcę gazowego.</p>
<p>Art. 1 pkt 8</p>	<p>po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu: „Art. 24b. 1. W przypadku wyrobów gazowych podatek jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym: 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę - w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw tych wyrobów gazowych albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie - upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika te wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie - po</p>	<p>Przepis wprowadza obowiązek składania deklaracji podatkowych w zakresie wyrobów gazowych oraz rozliczania należnej akcyzy z tytułu obrotu ww. wyrobami energetycznymi.</p>

	<p>miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument - w przypadku sprzedaży tych wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu,</p> <p>3) nastąpiło użycie tych wyrobów gazowych - w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5 - chyba że przepisy stanowią inaczej.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy.</p> <p>3. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów gazowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych.”;</p>	
Art. 1 pkt 9	<p>w art. 26 w ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) wyroby akcyzowe, w przypadku których podatnicy mogą stosować dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9, w art. 21a ust. 1, w art. 23 ust. 2, w art. 24 ust. 1 i w art. 24b ust. 1, okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy, lub warunki, które muszą spełniać podmioty stosujące te okresy lub terminy”;</p>	<p>Zmiana brzmienia art. 26 ust. 2 pkt 2 w związku z wprowadzeniem do systemu podatkowego opodatkowania akcyzą wyrobów gazowych. Zmiana polega na dodaniu odwołania do art. 24b i jest konsekwencją wprowadzenia regulacji zawartej w przedmiotowym przepisie.</p>
Art. 1 pkt 10	<p>po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu: (...)</p> <p>Art. 31 b ust. 5</p> <p>5. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, podmiotom które użyją tych wyrobów do celów, określonych w tych przepisach, warunkiem zwolnienia jest określenie w umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, że wyroby te będą użyte w tych celach.</p> <p>Art. 31 b ust. 6</p> <p>6. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, podmiotom które użyją tych wyrobów do celów, określonych w tym przepisie, warunkiem zwolnienia jest faktura wystawiona przez sprzedawcę z oświadczeniem nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do tego zwolnienia</p> <p>Art. 31 b ust. 8</p> <p>8. Zwalnia się od akcyzy, powstałe u finalnego nabywcy gazowego korzystającego ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 - 4, straty wyrobów gazowych, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie</p>	<p>Przepis wprowadza warunek stosowania zwolnień, o których mowa w ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4 art. 31 b przez podmioty wymienione w tych ustępach. Przepis ten warunkuje zastosowanie zwolnienia od uwzględnienia w umowie pomiędzy sprzedawcą a nabywcą wyrobów gazowych objętych zwolnieniem, klauzuli wskazującej iż wyroby te będą użyte w celach zwolnionych. Przepis ten wprowadza się dla celów kontroli wyrobów gazowych zużywanych do celów zwolnionych.</p> <p>W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych na statki czy samoloty warunkiem zwolnienia nie będzie zapis w umowie a faktura z oświadczeniem że wyroby będą przeznaczone na cele zwolnione</p> <p>U finalnego nabywcy gazowego mogą powstawać straty wynikające z wykorzystywanych metod pomiaru. Straty takie zwalnia się od akcyzy jeśli powstały one u finalnego nabywcy gazowego korzystającego ze zwolnienia, a wyroby zostały wykorzystane do celów zwolnionych.</p>

	<p>ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż – określone w tych przepisach.</p> <p>Art. 31 b ust. 9</p> <p>9. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i ust. 4:</p> <p>1) wygasają od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 204, z późn. zm.), w lipcu tego roku, będzie niższa o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 13, od średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego, zwanej dalej "średnią ceną bazową"</p> <p>2) obowiązują od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w lipcu tego roku, osiągnie poziom co najmniej równy średniej cenie bazowej.</p>	<p>Przepis wprowadza mechanizm, który ogranicza okres obowiązywania unijnych zwolnień fakultatywnych (zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1 i ust. 4). Okres ten ustalany jest na podstawie relacji średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w lipcu danego roku oraz średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego.</p> <p>Przepis wprowadza mechanizm przywracający obowiązywanie zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1 i ust. 4, które wygasły w związku z zaistnieniem warunku opisanego w art. 31 b ust. 9 pkt 1.</p>
	<p>Art. 31 b ust. 10</p> <p>10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, relację średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, o których mowa w ust. 1, do średniej ceny bazowej w terminie do dnia 20 sierpnia roku, w którym został spełniony warunek dotyczący tej relacji.”;</p>	<p>Na podstawie ust. 10 minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie ogłaszał relację średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii do tzw. średniej ceny bazowej, o których mowa w ust. 9, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 20 sierpnia roku, w którym został spełniony warunek, dotyczący tej relacji, o którym mowa w ust. 9.</p>
<p>Art. 1 pkt 12</p>	<p>w art. 40 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.”;</p>	<p>Do katalogu wyrobów, co do których nie ma zastosowania procedura zawieszenia poboru akcyzy dodano, ze względu na ich specyfikę, wyrobów gazowe.</p>
<p>Art. 1 pkt 13</p>	<p>w art. 47 w ust. 1 dodaje się pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:</p>	<p>Ze względu na specyfikę wyrobów gazowych wyłączono je z ustawowego obowiązku produkcji w składzie podatkowym.</p>

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2010 r. Nr 81, poz.530, Nr 182, poz.1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 205, poz. 1208.

<p>Art. 1 pkt 14</p>	<p>„9) wyrobów gazowych.”;</p> <p>w art. 88 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe, które wynoszą: 1) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00: a) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu koksowniczego, powstającego w procesie produkcji koksu metodą wysokotemperaturowego odgazowania węgla koksowego, b) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ekspansyjnego i gazów reszkowych powstających na ciągach technologicznych nieorganicznych, c) 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu konwertorowego, będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w konwertorze tlenowym w czasie przedmuchiwania tlenem ciekłej surówki żelaza, d) 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu wielkopiecowego, będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w wielkim piecu podczas przetwarzania speiku rudnego i rudy żelaza na surówkę, w procesie redukcyjnym, e) 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu nadmiarowego, będącego produktem ubocznym tzw. suchego chłodzenia koksu, f) 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu gardzielowego, stanowiącego produkt odpadowy, powstający w procesie wytapiania w piecach szybowych wsadu w postaci brykietów koncentratu miedziowego, koksu oraz mieszanki żużła konwertorowego i żużła z wytopu ołowiu, g) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a-f, lub gdy nie można ustalić rodzaju wyrobu gazowego; 2) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 11 00 - 45,2 GJ/1000 kilogramów; 3) dla wyrobów energetycznych o kodach CN od 2711 12 do 2711 19 00 – 46,0 GJ/1000 kilogramów; 4) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00: a) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych –grupy E, b) 27,0 GJ/1000 metrów sześciennych –grupy Lw, c) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych –grupy Ls; d) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a-c;</p>	<p>W art. 89 ust. 1 pkt 13 oraz pkt 15 lit b określono stawkę akcyzy na wyroby gazowe a także na wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00. Stawka ta odnosi się do wartości opałowej (wyrażona jest w zł/GJ) w związku z tym do przeliczeń dokonywanych dla celów poboru akcyzy określono wartości opałowe wyrobów gazowych oraz wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00.</p>
-----------------------------	---	--

<p>Art. 1 pkt 16</p>	<p>5) dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00 - 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych; 6) dla wyrobów gazowych niewymienionych w pkt 1, 2 i 4 - 31 GJ/1000 metrów sześciennych. 8. W przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych do obliczenia podstawy opodatkowania tych wyrobów przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.”;</p>	<p>Wprowadzono zasadę, że do obliczenia podstawy opodatkowania przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż, w przypadku sprzedaży nabywcy finalnemu wyrobów energetycznych o kodzie CN 2705 00 00 i pozycji CN 2711.</p>
<p>Art. 1 pkt 16</p>	<p>po art. 91a dodaje się art. 91b w brzmieniu: Art. 91b. 1. Pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane: 1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN oraz ich wartość opałową; 2) datę sprzedaży wyrobów gazowych; 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego; 4) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, na podstawie których te wyroby zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu odbiorcy gazowemu. 2. Pośredniczący podmiot gazowy używający wyrobów gazowych jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane: 1) ilość wyrobów gazowych, odpowiednio do dokonanych czynności: a) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1, 2 lub 3, lub b) użytych na cele nieobjęte zwolnieniem, lub c) wyprodukowanych, lub d) nabytych wewnątrzwspólnotowo, lub e) dostarczonych wewnątrzwspólnotowo, lub f) importowanych, lub g) eksportowanych, lub h) nabytych na terytorium kraju, lub i) sprzedanych na terytorium kraju - w podziale na miesiące dokonania czynności, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów</p>	<p>Przepis nakłada obowiązek prowadzenia ewidencji wyrobów gazowych na pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu oraz na pośredniczący podmiot gazowy używający wyroby gazowe. Określono także zakres danych zawartych w tej ewidencji. Przepisy te wprowadza się w celu kontroli przedmiotowych transakcji</p>

	<p>CN oraz ich wartość opałową; 2) datę oraz adres miejsca dokonania czynności; 3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d-i, dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności. 3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej. 4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ewidencja została sporządzona, a faktury lub inne dokumenty zostały wystawione. 5. Ewidencję, o której mowa w ust. 1 i 2, prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku tych urządzeń - na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru wyrobów gazowych przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika. 6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zastąpiona przez ewidencję prowadzoną na inne potrzeby podatkowe lub księgowe inne niż akcyza, jeżeli zawiera wszystkie dane wymienione w ust. 1 lub 2.”.</p>	
Art. 2.	<p>W terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. strony umowy, o której mowa w art. 31b ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują tę umowę do warunku określonego w art. 31b ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1. 2. Warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, nie stosuje się do umów, o których mowa w ust. 1, do dnia ich dostosowania, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2014 r.</p>	<p>Regulacja przejściowa, powiązana z zapisami projektowanego art. 31b ust. 5. Ustawodawca przewidział do dnia 30 czerwca 2014 r. możliwość uaktualnienia, o zapisy określające, iż wyroby będące przedmiotem umowy użyte będą w celach zwolnionych, umów zawartych pomiędzy sprzedawcą a nabywcą wyrobów gazowych objętych zwolnieniem. Wprowadzenie tego zapisu umożliwi właściwe dostosowanie sprzedawcom gazu aktualizacji dotychczasowych umów.</p>
Art. 3	<p>Zwolnienia, o których mowa w art. 31b ust. 1 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązują od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia roku w którym średnia ważona cen transakcyjnych gazu ziemnego na krajowej giełdzie energii w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w lipcu tego roku, będzie po raz pierwszy niższa o co najmniej dwukrotność stawki, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 13, ustawy zmienianej w art. 1 od średniej ważonej cen transakcyjnych gazu ziemnego na tej giełdzie w lipcu roku poprzedniego</p>	<p>Przepis wskazuje, kiedy po raz pierwszy zadziała mechanizm ograniczający obowiązywanie unijnych zwolnień fakultatywnych (zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1 i ust. 4).</p>
Art. 4	<p>1. Jeżeli wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju, nastąpiło</p>	<p>Przepis reguluje kwestie transakcji sprzedaży, w odniesieniu do których wydanie wyrobów gazowych nastąpiło po dniu 31 października 2013 r. (tj. po wejściu w</p>

<p>życie znowlizowanych przepisów w zakresie wyrobów gazowych), zaś dokumenty potwierdzające te transakcje zostały wystawione przed dniem wejścia w życie ustawy.</p>	<p>po dniu 31 października 2013 r., a potwierdzająca tę sprzedaż faktura lub inny dokument, z którego wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, zostały wystawione przed dniem wejścia w życie ustawy, przyjmuje się, że obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu powstaje z dniem wydania tych wyrobów.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o którym mowa w art. 24b ust. 1 pkt 2, przypada przed dniem wejścia w życie ustawy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do dnia 25 grudnia 2013 r.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli faktura lub inny dokument, wskazane w tym przepisie, obejmują sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wyliczenia należnej akcyzy przyjmuje się ilość wyrobów gazowych podlegających opodatkowaniu akcyzą proporcjonalnie do okresów, jakie obejmuje ta faktura lub ten dokument.</p>
---	--

- 1) w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy
- 2) tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę
- 3) w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości
- 4) w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłączanie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy